

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lasku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržem českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 10.

Sobota (Saturday) 7. 3. (March) 1987

Pastýřský list

Dr. Jaroslava Škarvady tit, biskupa litomyšského
o přípravě na svatořečení blahoslavené Anežky České

Svatý Stolec začal znovu projednávat kanonizační proces blahoslavené Anežky České a lze doufat, že v dohledné době dojde k jeho šťastnému ukončení. Je proto vhodné se zamyslet nad tím, kdo vlastně blahoslavená Anežka byla, a zda má co říci i nám na prahu třetího tisíciletí. Těmto otázkám chci věnovat tento pastýřský list.

xxx

Blahoslavená Anežka byla především Přemyslovna, dcera královského rodu, který náš národ uvedl do dojin a proslavil po celé Evropě. Žila v době dramatických zvrátí. Viděla největší slávu svého rodu, ale i začátek jeho konce. Její otec Přemysl Otakar I. dosáhl Zlatou bulou sicilskou významných výsad pro českou korunu, která se za jeho vlády stala dědičně královskou. Jejím synovcem byl Přemysl Otakar II., král železný a zlatý. Anežka zažila rozmach jeho říše, ale i jeho tragickou porážku na Moravském poli a smutné období Braniboru v Čechách. Osud české země byl opravdu jejím osudem, tep národa se spájel s tepem jejího srdce. Proto byla Čechům vždy tak milá.

xxx

Již samo její dětství nebylo poklidné. Narodila se pravděpodobně roku 1205 z druhé manželky svého otce, Konstancie Uherské, zatímco ještě žila jeho první manželka Adléta Míšeňská, kterou Přemysl Otakar I. zapudil. Jako tříletá se dostala na výchovu ke své tetě svaté Hedvice do slezské Třebnice, základního vzdělání se jí dostalo v klášteře premonstrátek v Doksaněch nad Ohří, jemné mravy si osvojila na vídeňském dvoře. Stala se z ní dokonalá žena s širokým rozhledem, princezna, která v očích svého otce měla být figurkou na šachovnici ve hře o královské koruny. Již jako malá dívka byla určena vévodovi slezskému, později císařovu synovi Jindřichovi; když dospěla, ucházel se o její ruku král anglický a nakonec i sám císař Fridrich II. Ale Anežka, půvabná, jemná a vzdělaná, mířila výš. Její mladé srdce hořelo touhou po svobodě, po radosti, po životě v plnosti. Pochopila, že zdrojem štěstí není

to, co člověk má, do čeho se obléká, čím se obklopuje, nýbrž to, co sám je. Zнала příliš dobře nádehu královských dvorů, aby objevila, že jejich lesk často jen zakrýval smutek a stesk vyrahlých srdcí. Proto jí přitahovala radostná chudoba a vnitřní svoboda assiského Prost'áčka, svatého Františka, který právě proto, že se všeho vzdal, našel plnost lásky a štěstí. Získat Krista, dát svůj život jemu, jít v jeho stopách, žít ve svobodě Božích dětí, to byl ideál, pro který se rozhodla.

Abychom mohli pochopit, oč tu vlastně šlo, bylo by třeba se hlouběji seznámit s revolucí ryziho evangelia, kterou tehdy rozničil v italském Assisi svatý František a svatá Klára, a která se šířila jako obrodné hnutí po celé tehdejší Evropě. Anežka v něm najde něco, co jí nemohl nabídnout žádný z jejích nápadníků. Lásku ukřižovaného a vzkříšeného Krista, který je nám blízko v eucharistii. Blahoslavenství těch, kdo rozlomili okovy sobectví, moci a slávy a žijí v plné vnitřní svobodě. Anežka vstoupí do styku se svatou Klárou, pozve do Čech skupinu jejích sester z Itálie, a spolu s několika jinými deerami předních českých rodů založí na Starém městě pražském na vltavském nábřeží řeholní rodinu Na Frantušku. Tam tato královská dcera, mladistvá, ale přece už v plné dospělosti - bylo jí něco přes pětadvacet let - zasvětil svůj život Kristu, aby mu sloužila v panenské čistotě, naprosté chudobě a dobrovolné poslušnosti.

V klášteře najde Anežka kýženou radost a pokoj srdce. Pokoj, který svět nemůže ani dát, ani vzít. Vnitřní pokoj, který však neznamená nečinnost ani klid vnější. Anežce bylo souzeno bojovat, a to na různých frontách.

Především to byl boj o ryzost zvoleného ideálu. Anežka pochopila a prožila, že je vlastně snadné, protože vrcholně blaživé, dát se Bohu na sto procent, úplně a zcela, zatímco každé smlouvání a každý kompromis vede k vnitřním krizím, které kalí čistou radost. Proto se pustila s houževnatostí hodnou rodu válečnicku, z něhož pocházela, do boje za ryzost františkánského ideálu, zvláště za zachování naprosté chudoby a pokory. Vzdala se nejen všeho majetku, nýbrž i všech hodnot, a v klášteře, který založila, se dala nazývat jen „starší sestrou“.

Její dynamismus se však nemohl omezit jen na řád klarisek. Což je možné milovat Krista a zavírat oči před potřebami a bídou jeho bratří? Proto ještě před vstupem do kláštera založila pro chudé a trpící zvláštní špitální bratrstvo, z něhož se později vynnul český řeholní řád křižovníků s červenou hvězdou.

Snad si dnes ani neuvědomujeme modernost těchto počinů. Františkánské hnutí byl nový kvas, který přitahoval mladé lidi, znechucené maloměšičtím tehdejší společností. Nebyla to obdoba postoje mladých vůči dnešnímu komunismu? Co se pak týká péče o nemocné, i to byl velký krok kupředu, protože veře-

(Dokončení na str. 10)

Karel Čapek:

Muž na svém místě

Obyčejně si toho člověk tak pozorně nevšimne; pokud to není jeho vlastní záležitost,

1850 7. BŘEZNA 1987
TGM s Karlem Čapkem v r. 1931
... a 10. 3. vzpomeneme 39. výročí
tragické smrti jeho syna Jana.

kouká na to roztržité a bez toho pravého pochopení. Teprve když dejme tomu zedník pokládá cihlu na tvou vlastní zeď, podivíš se, jak pod ní rozetře maltu, pak položí cihlu a třikrát na ni zatluče kladivkem, a jak to dělá přesně, znale s fortelem. Nebo se díváš na zahradníka na své zahrádce; nikomu tak hladee nezajede rýč do země, před nikým se hlína tak kypře neotevře, nikdo není takovým

pánem nad půdou jako pravý zahradník. Řekl bys, že je to zrovna od panaboha. Můžeš se sice postavit nad mužem, který dělá svou práci, a mluvit mu do toho: „Člověče, dělejte honem“ nebo „Člověče, já bych to dělal jinak“. Ale raději otvírej oči, abys viděl muže na jeho pravém místě: jak pěkně se k svému dílu postaví, jak bere své nástroje a nářadí do rukou, jak ho všechno

(Dokončení na str. 10)

Sloupek informací

o nutné potřebě NDR zmodernizovat svůj průmysl, a o tom, proč ani ještě dnes SSSR ani Západ „nemohou potřebovat“ aby opět došlo k sjednocení Německa.

Východoněmecká ekonomie dnes upadá, i když je asi nejvýkonnější v celém sovětském bloku.

Podle vnějšího zdání Východní Německo má nejsilnější ekonomii v zemích sovětského bloku RVHP. Podle vládních statistik jeho ekonomie vykazuje roční vzrůst 4,5 %, ale „pod mikroskopem“ západoněmeckých národohospodářů, východoněmecká hospodářská situace však ukazuje méně příznivý obraz. Ve srovnání s ostatními zeměmi východního bloku stav ekonomie NDR je sice příznivější, než je ekonomický stav ostatních členských zemí RVHP, avšak jeho řízená ekonomie neobstojí ve srovnání s ekonomii zemí svobodného Západu. Životní úroveň - (nízká podle západních měřítek) - se vůbec nezlepšuje. Bylo by potřeba moderní západní technologie pro oživení a větší účinnost tamního stárnečného průmyslu.

V letech pětiletky 1981-1985 hrubý národní důchod vzrůstal každoročně na papíře o 4,5 %. V zahraničním obchodě mělo

Východní Německo dokonce přebytek. Rezervy tvrdých západních měn sice zůstaly na tuto zemi nepatrné, avšak vzrostly z 2,2 bilionu dolarů na 6,4 bilionu dolarů. Zahraniční dluh vůči Západu se snížil z 12,7 bilionu dolarů v roce 1981 na 6,6 bilionu dolarů na konci r. 1986. Proto západní banky byly ochotny poskytnout NDR úvěr, i když jen ve skromné míře. Ve srovnání s ekonomii ostatních zemí které trpí vážnými krizemi, se tedy zdá být východoněmecká ekonomie nejvýkonnější a nejpružnější. Proto východoněmecký diktátor Erich Honecker se dívá do budoucna optimisticky a sebevědomě prohlásil, že úspěšné hospodaření jeho země je modelem socialistického centrálního plánování, a že tedy bude dále tuto cestu sledovat.

Ekonomičtí znalci však říkají, že ekonomický vzrůst NDR byl ve skutečnosti většinou způsoben jistým druhem inflace, která tam existuje, ačkoliv vláda ji nepřiznává. Průmyslové podniky se také často honosí svými

novými, údajně „zlepšenými“ výrobky, které jsou však pouze kopie starých výrobků, jejich kvalita se ale zhoršila. Pokud bylo dosaženo jakéhosi ekonomického vzrůstu a zlepšení výkonnosti, bylo to pouze následkem lepší organizace, částečně decentralizace, zavedením pracovních směn během celých 24 hodin a šetřením energií a surovinami. Po celé zemi byla např. za noci střídavě zhašena světla na jedné straně ulic. Tyto změny však nevedly vždycky ke zvýšení pracovní výkonnosti a tím méně ke zvýšení životní úrovně. Uvedená čísla nejsou tedy znamením dynamické ekonomie, či důkazem toho, že systém marxisticky řízené východoněmecké ekonomie funguje.

□

Dnešních pět pilířů průmyslu v NDR.

Ekonomie dnešní NDR je založena na několika základních průmyslových odvětvích: 1) na textilním průmyslu, 2) stavbě lodí, 3) výrobě strojů a nástrojů, 4) na precizní optice a 5) výrobě chemikálií. Také už tam byla - (dosud jen ve skromném měřítku) - zbudována mikroelektronika, a vláda ještě zamýšlí založit biotechnický průmysl. Za účelem zvýšení pracovní výkonnosti má být také do některých průmyslových podniků zaveden systém robotů. Západní ekonomové však říkají, že ani to nepostačí k oživení a rozvoji ekonomie NDR. K tomu je třeba zvýšit produktivitu, avšak tak, aby průmyslové podniky byly schopny vyrábět zboží lepší kvality a za nižší ceny, má-li NDR obstát v konkurenci na světových trzích. Východní Německo úplně závisí na vývozu, nemá-li jeho ekonomie zakroutit a zhroutit se. Po skončení 2. světové války tam SSSR ukradl co mohl, vojenské odborníky všeho druhu si Sověti odvěkli i s rodinami do Ruska - (zvláště znalce atomové fyziky a pracovníky ve výzkumu stísel V-1 a V-2, stejně jako to udělali Američané), celou řadu továren si dali rozmontovat a převést do SSSR, a o ostatní se už postarali řadový vojáků Rudé armády. Když po komunistickém puči v ČSR se západní spojenci rozhodli založit NSR s Konrádem Adenauerem v čele, Sověti honem založili NDR, aby si „zajistili“ svou západní hranici, a protože pro svou rozbitou a komunistem vyhladovělou zemi potřebovali naprostě všechno, připoutali si k sobě pevně své satelity i hospodářsky. Podobně jako z ČSR, tak i z NDR naprostá většina vývozu šla na východ do bezed-

ných košů potřeb komunistického ráje.

Jenomže - za 40 let se i ve světě ekonomie a v moderních metodách průmyslové výroby mnoho změnilo, zatímco v komunistických zemích je stále užíváno staré poválečné technologie a tak jsou i východoněmecké průmyslové výrobky stále méně schopny soutěžit se západními výrobky. Moskva totiž musela nakonec přistoupit na to, že si satelitní země potřebují vydělat také nějaké peníze na Západě pro sebe, aby vůbec mohly svůj průmysl zmodernizovat. Pracovní síly jsou sice velmi levné a je jich příliš mnoho. Tak tam prý - podle jednoho amerického pozorovatele - existují „tři pracovní síly pro každou práci.“ Ačkoliv i východní Němci jsou pilní a vytrvalí, výkonnost východoněmeckého průmyslu se rovná méně než dvěma třetinám západoněmecké produktivity. Navíc ještě - zcela podle směrnic marxismu - leninismu vláda do všeho zasahuje, o všem rozhoduje a sama určuje ceny výrobků. Nikdo se také ani příliš nepokouší o provedení změn k lepšímu. Je-li navrhovaný „zlepšovák“ úspěšný, jeho původce za to není nějak zvlášť odměněn; když však jeho nápad neuspěl, je potrestán. Proto se každý raději vyhýbá všemu riziku.

□

Nutnost modernizace a zvýšení produktivity ve východoněmeckém hospodářství.

Podle jednohlasného mínění ekonomů východoněmecký průmysl by potřeboval zmodernizování pomocí západní technologie. Stále jsou v provozu a opravují se stroje a průmyslová zařízení z dob po druhé světové válce. Stav ekonomie v NDR by se okamžitě zlepšil nákupem a zavedením západní technologie; pak by Východní Německo mohlo znatelně zvýšit svůj vývoz - i třeba do SSSR - jehož technologie je ještě více zastalá. Východnímu Německu - jako všem satelitům - chybějí rezervy západních měn, aby si mohlo svůj průmysl zmodernizovat, ačkoliv NSR mu dnes velmi solidárně pomáhá.

Nyní se dostalo do začarovaného kruhu, neboť podmínky zahraničního obchodu se stále více zhoršují. NDR musí vyvážet na Západ stále více svých strojů, za které dostává stále méně zaplacené, a tak si může dovolit stále menší dovoz cizích surovin pro svůj průmysl. Vyhledky pro zvýšení vývozu NDR nejsou do budoucna zrovna růžové. Podle US organizace „Wharton Economics“:

hodoněmecký vývoz vzroste do roku 1989 pouze o 3,5 %, zatímco dovoz vzroste asi o 6,2 %. V roce 1989 bude NDR mít v zahraničním obchodě schodek.

Hlavním obchodním partnerem NDR je stále ještě SSSR: celých 38 % transakcí východoněmeckého zahraničního obchodu je vedeno se Sovětským svazem. Je to však pouze výměna zboží za zboží: SSSR poskytuje NDR ropu a přírodní plyn, zatímco NDR za to platí svými stroji a průmyslovými výrobky. Jako vždy mezi SSSR a jeho okupovanými satelity ani obchodní vztahy nejsou spravedlivé. Sovětská armáda okupuje NDR od konce Druhé světové války a Moskva je drží zblízka na uzdě. Rezervuje si právo vetovat každé rozhodnutí tamní vlády v domácí i zahraniční politice a požaduje od NDR, aby všude na světě podporovala sovětský expansionismus. Západní petrochemické firmy pomohly zbudovat ve Východním Německu jeho vlastní petrochemické podniky; za své služby obdržely tamní petrochemické výrobky. I dnes NDR často platí západním zemím za dovoz svými petrochemickými produkty v úsilí, šetřit svými skromnými rezervami západních valut. Někdy platí i ropou, kterou obdrželo ze SSSR.

□

Bez velkodušné pomoci Bonnu svým národním bratřím v NDR by bylo východním Němcům hůř - a Moskva by tam měla větší starosti.

K velkému prospěchu jsou Východnímu Německu jeho vztahy se Západním Německem, které je jeho druhým největším obchodním partnerem. NSR zrušilo vůči NDR celní tarify, poskytuje mu štědré bezúročné půjčky a dováží jeho výrobky - nikoli proto, že by jich potřebovalo, nýbrž proto, aby pomohlo svým bratřím, přitáženým proti své vůli k východnímu bloku. Východoněmci přítom s nostalgií vidí, že životní úroveň ve svobodném Západním Německu je dvakrát vyšší, než je jejich doma; proto mnozí z nich by chtěli vyemigrovat. Po válce 2,7 milionu Východoněmců, neboli 14 % tamního obyvatelstva, uprchlo do NSR. V roce 1961 komunistické vládě NDR nezbylo, než zbudovat Berlínskou zeď hanby, aby byl útěk dalším obyvatelstva na Západ znemožněn. Jinak hrozilo nebezpečí úplného vylidnění země a ozbrojený odboj k jejímu znovudobytí a spojení s NSR. I dnes mnozí žádají o

(Pokračování na str. 5)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

March 7, 1987 — Vol. XII, No. 10.

KLUB DOMOV Z NSČK

koná svou výroční schůzi

v pondělí 9. března 1987

v 7:00 hod. večer

v budově Mid-America Savings,
5900 Cermak Rd., Cicero.

Na programu:

Duchovní promluva Otce Vojtěcha

Naše celoroční činnost

Prosíme o dochvilnost a hojnou účast. Buďte tak hodní a přiveďte mezi nás své známé, o kterých se domníváte, že mají zájem o činnost naší zdejší křesťanské větve.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

duchovní rádce

Ludvík Pospíchal

předseda

Františka Uhlířová

tajemnice

Anna Ryšavá

pokladní

**ABC - k 150. výročí
Chicago**

V sobotu 7. března ve velkém sále chicagského Navy Pieru ABC pořádá slavnostní Birthday Party pro město Chicago u příležitosti jeho 150. letošního výročí.

Přímý přenos programu, ve kterém vystoupí populární a slavní herci, zpěváci, orchestry atd. bude mít televizní stanice čís. 7 od 7:00 P.M. - 8 P.M.

V programu zazní naše i u Američanů dobře známá polka Jaromira Vejvody: „Škoda lásky“. Oblíbená královna polky Vlasta Krásková byla požádána, aby ji doprovázela za doprovodu velké v chicagské oblasti velmi populární „Stanley Orchestra“. Vlasta je velmi ráda, že ABC ji požádalo, aby zazpívala právě tuto polku. Byl to totiž sám J. Vejvoda, který Vlastu jako malou holčičku této polce doma v Československu naučil.

A tak touto polkou naše etnická skupina na slavnosti ABC popřeje Chicagu Happy Birthday.

**MAIL ORDER
NOVINKA**

Přímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké (na skořápkách slepičích i husích vajec.) Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

E. KETTNER

ENTREPRISES

27 W. 209 Charwell Dr.

Winfield, IL. 60190

**Roční bilance odbočky
ČSNRA v San Diegu**

V neděli 22. února 1987 se sešli členové odbočky ČSNRA San Diego na výroční schůzi v Del Mar, kterou řídila předsedkyně dr. Marie Dolanská. Zpráva jednatele Jožky Pejškara svědčila o bohaté kulturní a společenské činnosti v uplynulém období. Odbočka má sice jen 40 členů, avšak její akce a podniky navštěvují desítky dalších krajanů z jižní oblasti Kalifornie. Byla uspořádána tři filmová představení, klavírní koncert Jany Kašparové a tři přednášky. Zdařila byla rovněž krajská slavnost - piknik ve Fallbrook. Výlet z pikniku, jak uvedla pokladní Jiřina Dražilová, umožnil pořádání všech kulturních podniků, z nichž byla nejzdařilejší přednáška manželů Liškových o jejich cestě kolem světa a dále přednáška dr. Jiřího Brebera o Indii a Nepalu. Rovněž přednáška prof. Hugo Jelínka o krajinné a velehorské fotografii patřila ke zdařilým podnikům odbočky.

Na měsíc duben připravuje odbočka literární odpoledne, a 7. června uspořádá již po šesté, tradiční krajskou slavnost ve Fallbrook, a to opět za účasti krojované taneční skupiny a dámského pěveckého sboru Sokola v Los Angeles. Výroční schůze odbočky ocenila zásluhou činnost Ustředí Čs. národní rady americké v Chicagu, především v jejím usilí o plnění lidských práv v Československu, jak se k ní zavázal čs. komunistický režim v Helsínkách.

Volby nového výboru byly jednomyslně schváleny. Pře-

dsedkyně zůstává nadále dr. M. Dolanská, místopředsedy Josef Zavřel a dr. Jiří Haškovec, jednatelem Eva Franklinová, pokladní Jiřina Dražilová, kulturním referentem dr. Jaroslav Mráček, tisk. referentem Jožka Pejskar, zapisovatelkou Eva Sullengerová a zvoleno dalších sedm členů výboru.

ar.

**ČTYŘICET PĚT LET
HLASU AMERIKY**

Koncem února 1987 oslavil „Hlas Ameriky“ 45 let své záslužné činnosti v oblasti informační služby, zejména pro miliony obyvatel v zemích sovětského bloku, kteří závisí na vysílání zahraničních rozhlasových stanic, aby byli poctivě a pravdivě informováni o tom, co se děje ve světě a často i ve vlastních zemích. Plní tak v pravém slova smyslu 19. článek „Všeobecné deklarace lidských práv“ o právu na informaci, jakož i ustanovení „Závěrečného aktu z Helsink“.

Oslava ve Washingtoně se konala za účasti různých osobností a byl čten pozdrav presidenta Reagana. Ředitelem Hlasu Ameriky byly uděleny různé pochvalné diplomy za programy, vysílání a pod. Těto pocty se dostalo také československému oddělení.

Po oficiálním programu byla uspořádána recepce, na které byly podávány pochoutky, připravené zaměstnanci všech 42 oddělení Hlasu Ameriky - tedy speciality všech zemí, do kterých Hlas Ameriky vysílá. Při recepci vyhrávala hudba Latinské Ameriky.

-afa-

ZAJÍMAVÁ KNIHA

pro všechny čs. emigranty, kteří prošli i neprošli evropskými uprchlickými tábory.

„MEZI STAROU A NOVOU VLASTÍ“. Podtitul „Kronika čs. emigrantů v rakouských uprchl. táborech r. 1968“. Autorka Emma Jarošová. Vydala edice Hlas-Voice New York. Kniha věrně a poutavě zachycuje prostředí uprchlických táborů; skutečnosti nezkrasluje. Podává skutečný a bohatě vybarvený obraz tragedie rodin, rozdělených rudým režimem, charakterů emigrantů (v přímé řeči) jejich podivné osudy, plány do slibné budoucnosti v zámorí, starostí, přechodné lásky, milostné, veselé i smutné příběhy ve sběrném táboře Traiskirchen u Vídně - (díl I.) - a v rodinném Bad-Kreuzenu - (díl II.) - s vylíčením přírodních krás hornorakouské vysočiny i města Vídně a vinařské oblasti.

Kniha v úhledné vazbě s výmluvnou obálkou - (viz obrázek) - většího formátu, má 368 stran a cenné dokumentární snímky, které živě doplňují děj. Cena je US \$9.50 včetně poštovného. Při objednávce 5-10 knih je každá kniha o 3 dolary levnější. Objednávky s přiloženým šekem pošlete na adresu:

E. Koukol, 21 Vaughan Rd., Unit 1001, Toronto - Ont. M6G 2N2, Canada.

**Z ÚŘADOVNY
NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ****POZVÁNÍ NA VÝROČNÍ SCHŮZI
DISKTRIKTNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU**

V neděli 15. března 1987 ve 2 hod. odpoledne v budově Česko - amerického kulturního střediska „Velehrad“ (2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago) se koná výroční schůze Distriktního svazu českých katolíků.

Po schůzi promítne p. Josef Ryšavý světelné obrazy z Číny, a bude podáváno občerstvení.

Všichni, kdo se zajímáte o činnost naší zdejší národní křesťanské větve, jste srdečně zváni. Přiveďte mezi nás své známé a ty, kteří mají o práci zdejšího Distriktního svazu českých katolíků živý a upřímný zájem.

Rev. Francis T. Příbyl, kaplan

Josef Kosárek, předseda

Mary Feipel, dopisující tajemnice

Františka Uhlířová, zapisující tajemnice

Anna Ryšavá, pokladní

Announcement and Invitation
to the Annual meeting of the Chicago
District Alliance of Czech Catholics

The meeting of the District Alliance will be held Sunday, March 15, 1987 at the Czech - American Heritage Center „Velehrad“ 2657-59 So. Lawndale Ave. Chicago.

Meeting will begin at 2:00 P.M. Our clergy, delegates and members of our Catholic Societies and all people of good will are cordially invited to attend this meeting.

After the meeting refreshments will be served and slides about China will be presented courtesy of Mr. Josef Ryšavý.

Rev. Francis T. Příbyl, Chaplain

Joseph Kosarek, President

Mary Feipel, Corresponding Secretary

Františka Uhlířová, Recording Secretary

Anna Ryšavá, Treasurer

Annual Spring Dance

sponsored by: SPARTA A. B. A. CHICAGO and
ASSOCIATION OF CZECHOSLOVAK SPORTSMEN

Saturday, March 21, 1987

AT THE

American Legion Hall

5510 W. 25th ST. CICERO, IL.

MUSIC BY "POLIDOR-ORCHESTRA"

DONATION \$7.00

ENTREE: 8.00 PM

Pěkné posezení najdete v příjemném prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

DOBA POSTNÍ

POPELEČNÍ STŘEDA

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, dej, ať svatým postem zahájíme svou duchovní obnovu. — abychom byli zdrženlivostí posilnění, — a tak mohli bojovat proti nepříteli spásy. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JOELA (Jl 2, 12-18)

Nyní praví Hospodin: Obrát'te se ke mně celým svým srdcem, s postem, náfkem a pláčem! Roztrhněte svá srdce, ne pouze šaty, a obrať'te se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a plný lásky, slituje se v neštěstí. Snad znovu odpustí, zanechá po sobě požehnaní: nekravovou obět' a úlitbu pro Hospodina, vašeho Boha.

Zatrubte na Siónu, naříd'te púst, svolajte shromáždění! Svolajte lid, zasvěť'te obec, shromážděte starce, svolajte kojenče, děti! Ženich ať vyjde ze svého pokoje, nevěsta ze své ložnice!

Ať mezi předsíní a oltářem nařikají kněží, Hospodinovi služebníci; ať řikají: Ušetř, Hospodine, svůj lid, nedávej v potupu své dědictví, ať se jim pohané neposmívají. Proč se má mezi národy říkat: Kdepak je ten jejich Bůh?

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA (2 Kor 5, 20-6, 2)

Bratři! Jsme vyslanci Kristovi, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! S tím který byl úplně bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom se my skrze něho stali Boží spravedlností.

Jako Boží spolupracovníci vás proto napomínáme, abyste nepřijali milost Boží nadarmo! Bůh přece říká: "V době příhodné jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti pomohl." Hle, teď je ta "doba příhodná", hle, teď je ten "den spásy!"

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 6, 1-6, 16-18)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Dejte si pozor, abyste nekonali své dobré skutky před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích.

Když tedy prokazuješ dobrodini, nechtěj budít pozornost, jako dělají pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy od lidí; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když prokazuješ dobrodini ty, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby růstalo tvé dobrodini skryté a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí.

A když se modlíš, nebuď'te jako pokrytci; ti se modlí s oblibou v synagógách a na rozích ulic, aby byli lidem na očích; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když se modlíš ty, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který je ve skrytosti; a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí.

A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; neboť zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když se postíš ty, potři si hlavu olejem a tvář si umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který je ve skrytosti; a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí."

PRVNÍ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí Bože, — každý rok se čtyřicet dní připravujeme na velikonoce. — Prosimé tě, ať v postní době hlouběji poznáme — tajemství Kristova vykupitelského díla — a usilujeme o jeho ovoce správným životem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Gn 2, 7-9; 3, 1-7)

Hospodin Bůh uhnětl člověka z prachu půdy a vdechl do jeho nozdr dech života, a tak se stal člověk živou bytostí.

Potom Hospodin Bůh štípl zahradu v Edenu na východě a usadil tam člověka, kterého uhnětl. Hospodin Bůh dal vzrůst z půdy rozmanité stromy, libezné na pohled, (jehož ovoce) je chutné k jídlu, i strom života uprostřed zahrady a strom poznání dobra a zla.

Poznání Bůh udělal. Pravil ženě: "Bekl (skutečně) Bůh: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?"

Žena odpověděla hadovi: "Smíme jíst z ovoce každého stromu v zahradě, jen z ovoce stromu, který je uprostřed zahrady — pravil Bůh — nesmíte jíst a ani se ho nedotýkejte, abyste nezemřeli."

Had nato ženě: "Ne, nezemřete. Bůh však ví, že kdybyste z něho jedli, otevrou se vaše oči a budete jako Bůh s poznáním dobra a zla."

Žena viděla, že (ovoce) stromu je chutné k jídlu, vábné na pohled, lákavé pro získání moudrosti, a tak si utrhla z jeho ovoce a jedla, a dala též svému muži, (který) byl s ní, a jedl. Tu se jim oběma otevřely oči a zpozorovali, že jsou naří. Sešli si tedy říkové listy a udělali si zástěry.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 5, 12, 17-19)

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel hřích na tento svět a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili.

Neboť jestliže kvůli provinění toho jednoho člověka začala skrze toho jednoho člověka vládnout smrt, tím spíše budou žít a kralovat skrze jednoho, totiž Ježíše Krista, ti, kdo v hojnosti dostávají milost a dar ospravedlnění.

Nuže tedy; jako to, že se jeden provinil, celému lidstvu přineslo odsouzení, tak zase to, že jeden splnil uložený úkol, přineslo celému lidstvu ospravedlnění, které dává život. Jako se jich totiž neposlušností jednoho člověka celé množství stalo hříšnými, tak zase poslušností jednoho se jich celé množství stane spravedlivými.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 4, 1-11)

Ježíš byl duchem veden na poušť, aby byl pokoušen od d'ábla. Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. Tu přistoupil Pokušitel a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby."

On však odpověděl: "Je psáno: Ne jenom chlebem bude člověk žít, ale každým slovem, které vychází z úst Božích."

Tu ho vezme d'ábel do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu a řekne mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno:

"Andělům svým dá o tobě příkaz
a na ruce tě vezmou;
abys nenarazil nohou svou na kámen!"

Ježíš mu pravil: "Je také psáno: Nebudeš zkoušet Hospodina, Boha svého."

Opět ho vezme d'ábel na horu velmi vysokou a ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: "Teď všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět."

Tu mu Ježíš odpoví: "Jdi z cesty, Satane; neboť je psáno: Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat."

V té chvíli ho d'ábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.

P. Adalbert M. Zuna:

1. NEDĚLE POSTNÍ 8. března 1987

Jistě si dosud vzpomínáme z dob mladších, co pro nás znamenala postní doba v církevním roce. Vzhledem k tomu, že po desíletí je u nás doma náboženský život rušen a narušen, vše tím vybočilo z kolejí řádu a duchovního pokoje. Mnohým z našich současníků - zvláště naší mladé generaci - je proto asi i slovo „postní doba“ skoro prázdným pojmem. Žijeme však v době obnovy duchovního života, slovo púst by mělo být skutečnou hodnotou, tak jako slovo modlitba a dobrý skutek.

Od Popeleční středy nám Církev ukládá dobu čtyřicetidenního postu. Púst byl běžný v životě církve od prvních století. Púst je skoro přirozenou složkou každého náboženského života. Pán Ježíš nám doporučil púst v evangeliu a dal nám příklad tím, že se sám postil. Zdůraznil, že púst musí být pravou mravní hodnotou, odůvodněnou našimi vědomím viny a potřebou lásky k Bohu, který je rozesmtněly nad našimi hříchy, o nichž ví, že nám škodí a připravují nás o štěstí.

Církev nám ukládá púst s dvojího důvodu: především, aby nám usnadnila povinnost se postit. Kdyby bylo vše ponecháno na dobré vůli, lidská zapomnělost a vrozená nedbalost by často našly důvody, jak obejít tento příkaz v denním životě. Je však zde i více. Jako „nevěsta Spasitelova“, církev se chce připodobnit ve všem svému „Snoubenovi“, který ji očistil obětí svého života a svou krví.

Chce se připodobnit Kristu i v praxi postu. Čtyřicetidenní púst je připodobněním Spasitele, který se na počátku svého veřejného života postil po 40 dní, aby obnovil řád, porušený hříchem a vedl nás po cestách záporu k životu milosti a pravé svobodě. Čtyřicetidenním postem máme i my tak trochu účast na vykupitelském díle Kristově a budujeme s Kristem nový řád pravdy a milosti. Třebaže příkazů církve jsou v této době velmi mírná - dva dny skutečného postu - na Popeleční středu a Velký pátek, a zdržení se od masa po všechny pátky - buď me věrní tomu, co církev žádá a uložíme si i dobrovolný púst, abychom i touto cestou měli

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. 244, S. 61st. Ave.

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODIENA
V BERWYNU, ILL.

**K·H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na práni doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

podíl na vykupitelském díle Spasitelově, který sám přijal vše, aby nás zrodil k novému životu.

1. Čtení

(Genese 2., 7.-9.; š., 1.-7.):

Čtení nám podává dva úryvky z první knihy Bible o počátku stvoření a lidstva - Genese. Tyto zdánlivé „bajky“ o počátku světa, o prvním člověku a jeho štěstí a přátelství s Bohem i o jeho pádu, jsou velikou duchovní pravdou a stálou skutečností. Duchovní spisovatel, anglický konvertita a kardinál Newman praví: „Když vidíme všechno zlo ve světě, jsou jen dvě možnosti: buď není Bůh, anebo, když je Bůh, pak musí být pravda to, co nám podává Genese na počátku lidské historie a porušení Božího zřízení.“ Text mluví o dvou skutečnostech: pokušení a hříchu. První člověk byl předmětem Boží lásky. Nic mu nechybělo. Byl „jako v peřinách“, Bůh však žádal jednu zkoušku. Neběželo o ovoce. Jen dokázat, že člověk má naprostou důvěru ve svého Stvořitele, a že je mu naprosto oddán. V pokušení d'ábově je zřejmé, že mu běželo. Svedena jeho slovy, Eva začala mít pochybnosti, zda je Bůh skutečně tak dobrý, když jim vše neřekl a zda je tak nekonečně mocný, když tu je něco, co před lidmi musí skrývat. Jinými slovy: jen na okamžik Eva s Adamem ztratila důvěru v Boží moc a lásku. Hřích byl krátký a hrozný - vzpoura: nepotřebujeme Boha. Okamžitě následuje kletba. Trest porušené přirozenosti, porušení Božího řádu, kletba vlastního svědomí. Jeden hřích, dědičný hřích a celé lidstvo se bude potácet v moři ostatních hříchů od pokolení do pokolení, které mají společného jmenovatele: domněnku, že se bez Boha obejdeme. Celé lidstvo by bylo zahynulo, kdyby Bůh nebyl přislíbil Vykupitele, který sejme jeho hříchu - pýchy - a přemůže vládu d'áblu, jemuž se podařilo oklamat prvního člověka a první ženu přislíbením falešného štěstí, soběstačnosti a falešné svobody. Boží láska překonala zlobu d'áblu.

2. Čtení - (List

sv. Pavla k Římanům 5., 12.-19.):

V dějinách spásy měl svatý Pavel zvláštní úkol: vysvětlil tajemství, jež se týkají osoby Kristovy, především tajemství Vykoupení. Co bylo zjeveno v evangeliích, osvětluje svatý Pavel naukou, kterou podává jako soustavné vysvětlení tajemství Kristovy osoby a jeho Vykupitelského díla, a kterou

nazývá „svatým evangeliem“, které mu bylo zjeveno přímo Kristem. Tuto nauku podává v listě ke Galatským a plně ji rozvinuje v listě k Římanům, z něhož je vzato dnešní čtení. Základní pravda, kterou chce dokázat svým učedníkům je všeobecnost Vykoupení. Vzhledem k tomu, že křesťané obrácení ze židovství byli vystaveni pokušení si myslit, že - díky židovskému zákonu - potomci Abrahamovi jsou vyňati z kletby hříchu, svatý Pavel má jen jednu odpověď: Všichni zhřešili v Adamovi, i ti, kdo byli pod zákonem, potřebují proto Vykoupení. Jen Vykupitelské dílo Kristovo přináší spásu, ať židům nebo pohanům. Což neexistoval židovský národ již před Mojžíšem? Hřích Adamův postihl každou lidskou bytost, všechny potomky hříšných prarodičů od chvíle, kdy přestoupili Boží zákon - na počátku stvoření - svou neposlušností.

Vykoupení však má, podle nauky Pavlovy, zvláštní vzhled. Svatý Pavel mohl zdůraznit pravdu, kterou si před ním nikdo neuvědomil a která je skutečně částí zjevení, jež mu bylo dáno. Svou poslušností a smrtí Kristus obnovil neposlušností porušený řád. Hřích byl odpuštěn, a svět byl obnoven v řádu tak, jak tomu bylo na počátku. Je zde však ještě daleko více. Bůh odpustil hřích, Bůh však dal lidem navíc i sebe. Smrtí Kristovou otevřel poklady milosti, které nekonečně převyšují všechnu zlobu hříchu. Zázrak milosti, která byla vylita na všechno stvoření je tak velký, že můžeme říci, že jsme bohatší po smrti a Zmrtvýchvstání Kristově než byli naši prarodiče v ráji před hříchem. Nemělo by být naší snahou vyhostit hřích ze svého nitra, aby v nás a skrze nás zářila milost Boží, jež skutečně byla dána všem, kdo v Krista - Spasitele věří, aby v ní byl obnoven celý svět?

Evangelium

(Matouš 4., 11.-11.):

Dnešní evangelium odhaluje jednu událost ze života

Spasitelova, která neměla lidských svědků. Spasitel sám ji zjevil svým učedníkům. Událost je tajemným zápasem mezi neposlušností d'áblu a poslušností Syna Božího, který přišel zachránit svět. V modlitbě a čtyřicetidenním postu, Kristus Pán načerpal sílu k úkolu, jež měl splnit na zemi i k vítězství nad pokušením, které jej čekalo. D'ábel se bojí Krista, ač dosud neví, že je Synem Božím. Trojí pokušení odpovídá trojí náklonnosti, která je v nás od porušení lidské přirozenosti v ráji: pokušení těla, jež hledá to, co je mu příjemné, pýcha života, jež hledá vlastní slávu místo slávy Boží, a konečně bohatství a moc světa, kterou si chce člověk vše podrobit. Je podivuhodné, že při třetím pokušení d'ábel nemohl ovládnout svou bezmocnou pýchu a prozradil Spasiteli, kdo vlastně je. Pán Ježíš je oslaben postem, je však posílen modlitbou, že odolá všem pokušením a odmítne všechny nabídky d'áblu. Biblicky pak ta tři pokušení jsou obdobou toho, v čem vyvolený národ neobstál. 1.) Sotva se dostal z egyptského otroctví a měl trochu hladu, už žehnal jak proti Mojžíšovi, tak proti Bohu. 2.) Do zaslíbené země se chtěl dostat svou vlastní zásluhou, aby všichni sousedé byli udiveni jeho silou a odvahou. 3.) Když se pak během své historie židovský národ stal silným, toužil po bohatství a slávě, a dokonce i v zajetí začal vždy sloužit i jiným bohům, jen aby se měl dobře. Vždy zůstala Jahwemu věrná jen malá část.

Syn Boží nás přišel zachránit a zachraňuje nás svou poslušností. Nehledá nic, než vůli svého Otce. Posílení milostí Boží a příkladem Syna Božího, dejme se na cestu dokonalé poslušnosti Jeho příkázání, abychom měli podíl na Vykupitelském díle Kristově a na míru a štěstí, které nám chystá ve svém království, kde budeme žít v přátelské službě andělů po vítězství nad lhářem - satanem - odpůrcem všeho dobra a vší pravdy v našem životě.

SLOUPEK INFORMACÍ (Pokračování ze str. 2)

dovolení emigrovat a Západní Německo dokonce za to platí v tvrdých západních markách. Mladé generace už nechtějí nic slyšet ani o „zreformování socialismu“, nýbrž chtějí odhodit komunistický „socialismus“ úplně. Chtějí svobodu a blahobyt, které jim doma chybějí.

V roce 1985 bylo dáno dovolení k vyemigrování 21.500 občanů a v roce 1986 se mohlo vystěhovat více než 25 tisíc občanů. Asi půl milionu dalších Východoněmců čeká na dovolení vystěhovat se. Proto berlínská vláda - ve snaze otevřít jistíci zátkou - dnes štědře dovoluje návštěvy Západního Německa - rodinných důvodů“.

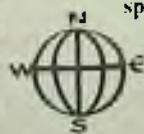
Nedostatek tvrdých valut je hlavní překážkou modernizace východoněmeckého průmyslu. Protože NDR je neschopná zaplatit za západní technologie a zajistit tak skutečný rozvoj své ekonomie, její budoucnost není zrovna slibná. Komunistická vláda si však slibuje velké ekonomické zlepšení za nové pětilátky 1986-1990: předpovídá každoroční ekonomický vzrůst o 4,5 %. Západní analytisté však přijímají tyto optimistické předpovědi skepticky: podle jejich mínění východoněmecká ekonomie bude stále stagnovat a životní úroveň obyvatelstva se nijak viditelně nezvýší. Bude-li však ekonomická stagnace pokračovat dále - (a ekonomická situace se může i zhoršit) - zatímco svobodný Západ bude prosperovat, vnitřní situace se může zhoršit také politicky. Až zmizí ze scény dnes už 74letý Erich Honecker, na rozkaz Moskvy mohou uchopit vládní otěže komunisté tvrdé linky. Potom budou doma šrouby ještě více utaženy, represe se zvýší, lidská práva budou ještě více omezena a z vrchního rozhodnutí se vztahy se Západním Německem zase zhorší. Obyvatelstva se pak zmocní pocitu bezmocnosti a beznaděje. To všem už vidí zcela jasně i Gorbačov, který se vloni osmělně zúčastnil generálního sjezdu východoněmeckých komunistů, zatímco Husáky

17. sjezd KS ČSSR zcela ignoroval.

Ve Střední a Východní Evropě je hlavním problémem Moskvy touha Němců po sjednocení.

A tak z toho ze všeho jen znovu vysvitá už čtyřicetiletá zkušenost, že hlavním problémem Sovětů ve Střední a Východní Evropě není Československo ani Maďarsko, ale Východní Německo. Dokud žijí svědkové toho ohrovského „stěhování národů“ po 2. světové válce, SSSR má za to, že si nemůže dovolit NDR propustit ze svého svěřáku, nechech-li, aby se mu jeho koloniální panství rychle rozpadlo. Spojené prosperující Německo by se opět stalo nejsilnější zemí v Evropě, a co potom? Nikde není psáno, že by zůstalo demokracické, a že by se oslabenému SSSR nehodlalo pomstít. V tomto světě si ani svobodný Západ dnes ještě asi nepřejde, aby došlo k opětovnému spojení obou německých států, dokud nebude zcela vybudována hospodářsko - politická federace Evropy, a také stát Izrael nehodlá zapomenout na největší tragedii svých souvěrců v době Hitlerova nacismu. Proto národům v satelitních zemích nezbyvá, než si na svých mladších komunistických režimech tvrdě vybojovat větší svobodu, v čem jim Gorbačov Kravčuk nakonec přilít nebude moci bránit, bude-li mít jistotu, že svobodnější hospodaření a kultura s „výhledem na Západ“ místní obyvatele utiší natolik, že se zatím nebudou chtít úplně SSSR odcizit. Při tom však bude hodně záležet na svornosti Západu a USA, aby v tom svým hospodářským a vojenským vlivem (SDI!) národům v satelitních zemích společně pomohly. USA by měly ještě za Reaganovy administrace jasně poznat, že je nelogické blokovat všechno sousední Castrovu Kubu, aby se jeho vláda zhroutil a nemohla pomáhat Moskvě v Nikaragvě i jinde, zatímco USA od dob Leninových všemožně pomáhají SSSR, aby se tam komunismus udržel a moci, ačkoli už dnes dobře vědí, že mu prodávají na úvěr oprátku, na které je chce i usměvavý Gorbačov pověsit

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle -
spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené našimi kancelářmi
jsou notářsky ověřené.
Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut., pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

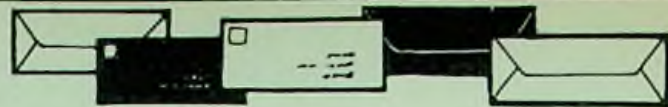
Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

DOPISY našich čtenářů

Luzern - Švýcarsko
Vážený Otče!

V příloze si Vám dovoluujeme poslat naši pozvánku na pout' do Mariazell jako i zde uvedený program s prosbou o laskavé doporučení Vaším ct. farníkem. Na Vaši případnou účast se upřímně těšíme a doufáme. Tato pout' do Mariazell je již v pořadí pátá smírná a výpravná pout' za náš Národ a Vlast: 1984 La Saletta, 1985 Paray le Monial - Nevers - Ars, 1986 Weingarten - Altötting - Andechs - Birnau, 1986 Wien - Mariazell. Dle vzoru Rakouska z r. 1955 za vedení P. Petra Pavlíčka chceme modlitbou, pokáním, poutěmi také vyprositi svobodu jak víry, tak i politickou, národní. V příloze dostáváte také oběžník „Výzva z vlasti“. Je to výzka zdánlivě bezmocných nám žijícím v blahobytu. Nezklamme je! Podpořte nás.

spojte své síly se všemi, neizolujte se jen na své „místní“ působení...

Co nejsrdečněji Vás zdraví
Váš
Stanislav Maria Václav Holeček
Zdař Bůh!
***

Program pouti do Mariazell ve dnech 28.-31. května 1987:

27.5. - Odjezd vlakem Wienerwalzer ve 21.26 hod Zürich HBhf

28.5. - Příjezd St. Pölten v 7.43 hod, snídaně v nádražní restauraci, odjezd autobusem do Maria Taferl. Svátek nanebevstoupení Páně, 10.00 hod mše sv. v poutním kostele Panny Marie sedmibolestné v Maria Taferl, pak také tam oběd.

Po obědě návštěva a prohlídka opatství Melk.

29.5. - Pátek, celý den příležitost ke sv. zpovědi, Pra-

covní den, 10.00 hod mše sv. na smír za naše hříchy a za naši vlast, 15.00 hod křížová cesta v přírodě.

30.5. - Sobota, ráno opět příležitost ke sv. zpovědi, 11.00 hod slavná mše sv. u milostného oltáře

12.30 hod společný oběd
16.00 hod pobožnost se zpívanými loretánskými litaniami a se svátostným požehnáním.

19.00 hod společná večeře a po ní večírek na rozloučenou.

31.5. - Neděle, v 6.00 hod krátká, tichá mše sv.

6.30 hod snídaně, po ní hned v 7.00 hod odjezd k nádraží

7.25 hod odjezd z Mariazell vlakem do St. Pölten, tam příjezd v 9.52; 20.28 hod příjezd v Zürich HBhf.

Poznámka:

Začátek mše sv. v sobotu v Mariazell je volen s ohledem na příjezd ranního vlaku od St. Pölten. Taktéž odpolední požehnání je dostatečně brzy, aby se stihl zpáteční vlak domů. Všechny mše sv. jsou již na zmíněných místech rezervovány.

Duchovní vedení pouti: Stanislav Holeček, Postfach 3259, CH 6002 Luzern, Schweiz, Telefon 041/224533.

P. Bernard Václav Klener, OSB: Monastero Benedettino Madonna delle Grazie, I - 06046 Norcia/Pg., Italia; telefon 743 - 81 67 30.

Objednávky noclehů adresujte na Verkehrsverein Mariazell, z. Hd. Hr. Johannes Gerrer, Geschäftsführer, Hauptplatz 13, A - 8630 Mariazell; telefon 03882/2366 pod hlavičkou „Tschechische Wallfahrt“.

Pout' do Mariazell

....a když někdo putoval do Mariazell, mluví se o tom celý rok!"

Božena Němcová: *Babička*

„Modlitba, pokání, pout'!“ Toto zdůraznil sv. Otec Jan Pavel II. dne 27.10.1986 v Den modlitby za mír v Assisi před stopadesáti oficiálními představiteli všech hlavních světových vyznání, kteří tam z celého světa připutovali, společně se postili a se modlili.

Sám Pán Ježíš, již ve svém dvanáctém roce šel s Pannou Marií a sv. Josefem přes 100 km na pout' do Jerusálema, kamž Izraelité každý rok, podle Exodu měli třikrát putovat. Muži povinně od 13 let, ženy dobrovolně.

Bylo to krátce před zahájením II. vatikánského

koncilu, kdy papež Jan XXIII. ohlásil svoji pout' do Assisi a do Loreta. Jeho osobní sekretář jej upozornil, že za několik dní začíná koncil. Papež mu na to odpověděl: „Právě proto!“ Nikdo a nic neodradilo papeže od jeho zamýšlené pouti. Jako prostý poutník klečel před hrobem sv. Františka v Assisi a vroucně se modlil za zdar koncilu. Pak odjel vlakem do Loreta, kde II. vatikánský koncil svěřil do ochrany Matky Boží Panny Marie. Papež se vrátil z pouti svěží, vyrovnaný a plný optimismu. Jen nešťastná „karibská krize“ ukrátila papežův život o několik měsíců.

Jeho nástupce Pavel VI. při zakončení Druhého sněmovního zasedání v prosinci roku 1963 oznamuje ve sněmovní síni svatopetrské basiliky koncilním Otcům tam shromážděným svoji pout' do Svaté země. Tato papežova cesta má mítí přímý poutní ráz. Pavel VI. chtěl tehdy cestovat do Svaté země jako pokorný poutník v prosté, tmavé sutaně. Ale protože jak Jordánsko, tak Izrael chtěli papeže uvítat také jako hlavu státu, musel se Pavel VI. podrobit protokolu a cestovat jako hlava Vatikánského státu. Papežova pout' se uskutečnila ve dnech 4.-6. ledna 1964.

Sv. otec Jan Pavel II. vykonal z vděčnosti pout' do Fatimy za své podivuhodné zachránění při atentátu na náměstí sv. Petra.

Z uvedeného tedy vidíme, že poslední papežové příkládají pouti veliký význam. Pout' konaná v kajícím duchu a v hlubokém usebrání očistí uje. Pout' přináší vzácné dary pro duši i tělo. Pout' je výrazem lásky, pokory, oběti a odhodlání.

Vážený přítel!

Letošního roku pořádáme ve dnech 28., 29., 30. a 31. května pout' do slavného mariánského poutního místa Maria Zell ve Štýrsku v Rakousku, kam tolik našich předků z Čech a Moravy, Slezska i Slovenska putovalo pěšky. - Sama Božena Němcová ve své „Babičce“ se o těchto poutích do Maria Zell zmiňuje. - Z jižních Čech z okolí města Písku se do Maria Zell putovalo 12 dní. Na místě se poutníci zdrželi dva dny! A pak nastupovali zase cestu nazpět. Také my chceme v Mariazell, na tomto posvátném a pro nás drahém místě prožít celé dva dny. Toto krásné poutní místo založil náš krajan Jindřich - Vladislav III., markrabě Moravský kolem roku 1200, který ve své

těžké a nevléčitelné nemoci se v modlitbách obrátil na sv. Václava. V noci pak on, i jeho choť měli stejný sen, v němž jim sv. Václav dal pokyn jet do malé osady ve Štýrsku (která později dostala jméno Mariazell), kde má před sochou Madonny v malé, venkovské kapličce prosit o uzdravení, a po uzdravení pak tam z vděčnosti postavit kostel. Skutečně se tam podivuhodně uzdravil a nechal pak na místě malé kapličky postavit důstojný kostel. Zpráva o tomto divu i mnoha dalších zázracích se stále více a dále rozšiřovala po našich zemích, a počet poutníků stále více rostl. Mnoho našich předků tam vykonalo více poutí ve svém životě, a to za nesrovnatelně obtížnějších podmínek než máme dnes my!

Na cestě tam navštívíme poutní basiliku Maria Taferl vysoko nad Dunajem, odkud je jedinečný pohled do dunajské kotliny a na Alpy. Tam oslavíme svátek nanebevstoupení Páně. Po obědě si pak prohlédneme opatství Melk, jedna z nejkrásnějších a nejznámějších barokních staveb v Evropě.

První den v Mariazell, pátek 29. května bude mít kající ráz: Po celý den příležitost ke sv. zpovědi. V 10 hod, mše sv. na smír za naše hříchy, za naši vlast, za naše drahé zemřelé. Odpoledne pobožnost křížové cesty v přírodě (dle počasí), a na závěr dne společná večerní modlitba.

Druhý den, sobota 30. května společně s našimi krajany žijícími v Rakousku oslavíme svátek „Navštívení Panny Marie“. Je to náš svátek! Svátek, který má svůj původ v Čechách. Za dva roky, v roce 1989 tomu bude 600 let od jeho zavedení pro celou církev. O jeho zavedení a jeho schválení sv. Otcem se zasloužil pražský arcibiskup Jan z Jenštejna.

V 11 hod. bude slavná koncelebrovaná mše svatá u milostného oltáře se slavnostním kázáním. Po ní společný oběd. Odpoledne v ca. 16 hod. zpívané loretánské litanie, svátostné požehnání. Večer pak malá beseda s recitací a zpěvem na rozloučenou.

V neděli ráno v 6 hod. krátká, tichá mše sv., pak snídaně a odjezd domů ranním vlakem.

Naši pout' do Maria Zell konáme vlastně v předvečer zahájení Mariánského roku, který svatý Otec Jan Pavel II. vyhlásil od 7. června 1987 do 15. srpna 1988, a který má být připravou na slavné jubileum roku 2000.

VYUŽIJTE PŘÍLEŽITOSTI
našeho výročního březnového prodeje.
20 % SLEVA na křišťál, keramiku a granáty.

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a mnohé jiné.

K velikonočním již máme kraslice, dřevěné kalíšky a imp. čokolády.

Velikonoční blahopřání v různých řečích.

Nové knihy:

Tomáš Baťa: Úvahy a projevy, brož., 328 stran, \$10.00, pošt. \$11.25.

Josef Kalvoda, Ph.D.: The Genesis of Czechoslovakia, váz., 673 stran, \$30.00, pošt. \$32.00.

Jarošová Emma: Mezi starou a novou vlastí, brož., 368 stran, \$8.50, pošt. \$10.00.

Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam.

Právě vyšla novinka - Vlasta Kršková známá „International Queen of Polka“ vydala pod názvem VLASTA kazetu a L.P. rekord zpívané v angličtině. Kazeta \$8.50, pošt. \$10.00 i rekord \$7.98, pošt. \$9.98 obsahují stejné písně.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7¢ více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě
Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

Každé dobré a upřímné české srdce na tuto letošní pout' do Maria Zell srdečně zveme a vítáme!

Váš

P. Bernard Klener, OSB
Norcia

Toronto - Kanada
Vážený Otče Víte,

před lety jste uveřejnili některé kapitoly „Rodina k obrazu božimu“, „Misionářská činnost“ a další, které jsem tehdy vyjmulu z rukopisu „Mezi starou a novou vlastí“. Před vánoci kniha značně zkrácená a lektorkou nazvaná „Kronika čs. emigrace 68“ vyšla zde v Torontě vlastním nákladem, s hlavičkou „Hlas-Voice“ pana Tománka z N. Y.

Recenzi básníka Michala Racka vkládám do knihy, kterou Vám věnuji do Vaší knihovny s prosbou, zda může uhradit uveřejnění oznámení o knize. To delší snad jen jednou a to kratší „Zajímavá kniha“, prosila bych možno-li několikrát.

V mém věku 76 let je to velmi odvážené vydat 1000 knih a jen s pomocí přátel mohu ten těžký úkol zvládnout. Jistě víte, že v dnešní drahotě papíru a práce si musí exilní spisovatel v exilních nakladatelství vydání platit a ještě část nákladu prodávat sám. Na štěstí se můj vypravěčský styl čtenářům tak líbí, že knihu „Dům u dvou skotiků“ jsem už odstavil asi v 500 exemplářích, přes 200 jich ještě máme. „Kroniky“ jsem před vánoci odprodala už asi 300 výtisků. Hlavně nově přichozí, chudší, než ti starousedlí bohatší - ji s radostí vítají.

Přikládám též pro zajímavost můj národposilný fejeton „Maminka peče chleba“; jistě by Vaše čtenáře zajímal ten starobylý obrázek. Ale sil ubývá, distribuce knih mi na dlouho vezme pero s ruky. Loučím se pomalu s celoživotní láskou - literární tvorbou - a rukopisy i nezpracované - připravuji do univ. slov. archivu do Ottawy a p. Hrubanovi kopie v Chicagu.

Vloni na sjezdu SVU v Bostonu jsem měla přednášku s diapozitivy „Krojové oblasti Čech“ s výstavkou výšivek a fejetonů, takže posluchačky říkaly, že šířím slávu staré vlasti perem, slovem i obrazem. Vše z lásky k vlasti, Bohu a lidem.

S přátelským pozdravem Vám a všem v redakci a administraci a s mnoha díky za porozumění jsem

Vaše

Emma Jarošová - Koukol

Vážení čtenáři,

po úspěšné knize „Dům u

dvou skotiků“ vyšla moje další kniha „Mezi starou a novou vlastí“ - s podtitulem „Kronika čs. emigrantů v rakouských uprchlických táborech r. 1968“.

Tehdy jsem tam byla skoro půl roku a perem jsem věrně zachytila běh nevdědných událostí, přímé řeči emigrantů, jejich charaktery a osudy, které vytvářel sám život. Vše tvoří neuvěřitelnou mozaiku, kterou ocenil jak „osmašedesátníci“, tak i dřívější a nynější emigranti. V knize najdete ozvěnu jednoho z období svého života, jež jistě vyvolá pozapomenuté vzpomínky.

Uvádím výňatek z předmluvy:

Když láska spojí dvě bytosti k založení rodiny a nového domova, ony - jako ten strom v přírodě - zapustí kořeny. Koruna jejich bytí sílí ve vláze štěstí a pohodě času. Do spokojeného dechu rodiny, jako do šumného háje, nenadále se přizene větrná smršť, která vyvrací statné stromy a ničí hnízda. Listí a plody ze zvadlé koruny stromů opadávají a vichřice je rozhání do dálek.

Nejsou-li uprchlíci, vyrvaní z rodinných hnízd, z lůna rodné země, jako to odváte listí a plody ze suché koruny zasaženého stromu? Všichni nemilosrdně rozmetáni do všech světadílů tou divou vichřicí z východu Evropy a zbolševisované asijské tundry?

Avšak plody, které měly v sobě semena nadějí a lásky k rodné zemi, opět ve svobodné půdě nové vlasti zapustily kořeny a vzkřísily svou korunu k národním životu tím, že svým dětem zachovaly duchovní hodnoty: svou mateřskou řeč, víru, tradiční zvyky, národní kroje, písně, tance a lásku k naší rodné vlasti.

V létě 1968 bylo v rodinném táboře Bad-Kreuzenu 30 rodin z Čech, Moravy, Slezska a ze Slovenska i jedna lékařská dvojice. Ti se podívovali, čím emigrant musí projít: - vlekou procedurou, úředním a policejním řízením, předpisy, karanténou, sběrným táborem odkud odvázejí rodiny do rodinných táborů. Vše je tak hladce organizováno s nemalým finančním nákladem! Doma prý slychali o lidech, kteří uprchli za hranice, že emigrovali do zámoří - Kanady, Ameriky či Austrálie, nebo jen do západních evropských zemí. Nikdy se nad tím nezamýšleli, až nyní, kdy vše sami prožívají. „Kč by někdo z emigrantů - osmašedesátníků zvěnil perem ten čas pobytu mezi starou a novou vlastí a poutavě podal dojmy z obou táborů i s tou

charakteristikou postav. Doma jsme neměli zdání, že vůbec existují takoví lidé s jakými se tu setkáváme. Jsme nadšeni krásou rakouské přírody, výhledy až na Alpy, vším, kam se podíváme. Takovou zajímavou knihu ze skutečného života by jistě všichni emigranti dychtivě četli: a kdyby byla přeložena do angličtiny a němčiny letěla by světem.“

S pokorou v duši přijala jsem z ruky Boží los, který padl na mne. Bohatě vybarvený obraz tragedie rodin rozdělených komunistickým režimem, charaktery emigrantů, jejich osudy, plány, radosti a starosti, přechodné lásky, milostné i jiné příběhy ve sběrném táboře Traiskirchenu u Vídně a v rodinném táboře Bad-Kreuzenu u Lince. Obraz, zasazený do rámece vídeňské vinařské roviny a překrásné hornorakouské výsočiny, kéž probudí vzpomínky emigrantů, roztroušených po celém světě, ať už prošli uprchlickými tábory v kterékoliv pohostinné západoevropské zemi.

Kniha je brožovaná v úhledné vazbě: má 368 stran a cenné snímky, které živě doplňují děj - (díl I. a díl II.). Cena je US \$9.50 včetně poštovného. Při objednávce 5-10 knih je každá kniha o 3 dolary levnější. Objednávky s příloženým šekem obratem pošty vyřídí autorka E. Koukol, 21 Vaughan Rd., Unit 1001, Toronto - Ont. M6G 2N2, Canada. Prosím, nepsat na šek pseudonym Emma Jarošová, ale E. KOUKOL.

S díky za zájem o můj vypravěčský styl jsem Vaše

Emma Jarošová

Z RECENZE BÁSNÍKA Michala Racka (dr. Jiří Veselý, Utah), na knihu Emmy Jarošové „Mezi starou a novou vlastí“, podtitul „Kronika čs. emigrantů v rakouských uprchlických táborech r. 1968.“ Vydala edice Hlas-Voice New York, str. 369, 56 snímků k textu.

Cenný dokument! - Není to ani kronika ani román. Na kroniku je kniha psána příliš citově, na román se rozehrává do šířky. Co to tedy je?

Je to cenný dokument. Býval bych práci Emmy Jarošové ocenil tak jak tak, ale zvláště jsem chápal její význam v době, kdy se na obzoru rýsovaly nové smírovačky - Američanů se Sověty - Američanů, nepoučitelých a naivních. Cítil jsem příchut' žluči a přál jsem si mít právo poručit všem těm důvěřivým Američanům, aby si povinně přečetli tuto knihu, pokud by

ovšem byla přeložena do angličtiny... Kniha je živou vyčítkou všem levicově zaměřeným politikům i nepolitikům... Máme v rukou opravdu cenný historický dokument, pravdivý, a při tom není ani těžce stravitelný, ani předramatizovaný a neutiká se ani k laciné fantastičnosti a senzacnosti... Čtenář nahlédne do nejrůznějších situací, vzpomene si na tiseň čekání, pokud jí prošel, na hořkost, kterou jsme prožívali, když vojska Varšavské smlouvy vojensky obsadila naši starou vlast a Amerika k tomu mlčela. Snad se trochu rozrušila, ale to bylo vše.

Autorka zvládla dobře vypravěčsky svůj záměr vylíčit tragedii rodin, rozdělených komunistem, charaktery čs. emigrantů, jejich osudy, plány, radosti i starosti v době, kdy vyčkávali ve sběrném táboře Traiskirchenu - (díl I.) - a v rodinném táboře Bad-Kreuzenu - (díl II.). Výborně zachycuje prostředí uprchlických táborů. Je objektivní, skutečnost nezkrlesluje... Především si všimá povahových typů a sleduje jejich společenské reakce. Kniha je tedy nejen psychologickou, ale také sociální studií. Přitom není nudná jako bývají studie vědecké, děj se soustředí uje kolem několika osob a rozvíjí se před čtenářem tak živě, že vidí události před sebou jako na televizní obrazovce. Autorka při pozorování rakouské přírody nezapomíná ani na lyriku. A umí být velmi okouzující.

Těžšíste knihy je však někde jinde. Obrazně řečeno, kniha je velkým vykřičníkem a snad se nebudě zamlouvat každému. Tomu, kdo má smysl pro správné proporce v literatuře a pro zásadní společenskou spravedlnost opravdu řekne hodně. Kniha je dobře vyb-

avena, má úhlednou vazbu, cenné snímky, které živě a vhodně doplňují děj. Co ale dál? Dočteme a budeme zticha? Budeme přiblížet, že mezi knihami v exilu se stále častěji objevují bývalí, nebo i dnešní komunističtí autoři, vyznavači marxismu? Kniha se čte jedním dechem a zaslouží si anglický a německý překlad. Velká zásluha náleží lingvistce Libuši Zorinové, která pomohla autorce při zpracování důležitých a ne právě lehkého námětu. Rovněž díky kášníku J. Tománkovi za to, že knihu ve své edici vydal.

Paříž - Francie

RADOST z Clevelandu

Obsah článku Václava Hesouna, který Hlas národa uveřejnil 21. ledna, je jedním z nejpotěšitelnějších, jaký jsme opět jednou četli o našem krajanu - uprchlíkovi z komunistického Československa. Je to radostné čtení o slavnosti, při které město Cleveland vyznamenalo výsostnou poctou Václava Hynvara.

Udělení titulu „Honorary mayor“ - Čestný starosta velkého amerického města Václavu Hynvarovi se tak nyní dostalo už na historickou čestnou listinu - těch našich lidí, kteří svými výjimečnými schopnostmi a pracovní energií, tam daleko za mořem - takovou poctu oprávněně získali.

Jistě jsou to jeho čistě osobní zásluhy, ale odlesk z nich padá i na celé naše dobré jméno v cizině. To opravdu těší a hezky hřeje u srdce nás všech, necht' už žijeme kdekoli ve světě. A z toho opět plyne naše blahopřání, náš radostný a upřímný dík Václavu Hynvarovi.

E.Ř., Paříž

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda

• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770
Riverside
40 E. Burlington
442-9700
Cleveland Hills
55th & Holmes
325-7300
LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400
Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800
Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990
St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100
Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

Jeruzalém. — Yitzhak Shamir, předseda pravice radikální koalice Likud, je už půl roku izraelským ministerským předsedou, avšak dosud neprojevil žádnou diplomatickou iniciativu pro uzavření míru na Blízkém východě. Naopak, urychluje židovskou kolonizaci v Předjordání a opětovně prohlašuje, že považuje zabraná arabská území za součást budoucího Izraele. Uvnitř dnešní izraelské vlády existuje hluboká neshoda o tom, jak vyřešit palestinskou otázku. Ministr zahraničí a bývalý ministerský předseda Shimon Peres, předseda strany práce, zastává názor, že zabraná území je nutno ve většině vrátit, protože jinak by Izrael nikdy nemohl žít v míru se svými arabskými sousedy. Sám by za splnění určitých podmínek přijal názor jordánského krále Husseina, že otázka míru na Blízkém východě by měla být vyřešena v rámci mezinárodní konference. „mezinárodního fóra“, jíž by se také zúčastnily Spojené státy, Sovětský svaz, západoevropské země, Sýrie a PLO. Nepůjde o to, aby tato konference vnutila Izraeli své vlastní řešení; sloužila by pouze za úvod, za jakousi „předehru“ k hlavním jednáním, která by pak pod patronací mezinárodní komunity byla vedena přímo mezi Izraelem a jordánsko-palestinskou delegací. Takto pojatá role mezinárodní konference by byla přijatelná jak Jordánsku tak i západoevropským zemím, jak to dosvědčuje jejich nedávné prohlášení o celé této věci. Shamir však naprosto zamítá tuto ideu, protože každá mezinárodní konference by prý

činila nátlak na Izrael, aby opustil zabraná území, což by pak vedlo k založení nezávislého palestinského státu. To je pak zcela neslučitelné s jeho plámem, tato území anektovat k Izraeli. Peres ze své strany říká, že za jeho vlády Izrael začal mírový proces, ve kterém je nyní nutno pokračovat. V této souvislosti „mírového procesu“ Peres odletěl 25. února na 48. hodinovou návštěvu Egypta, kde jednal s prezidentem Hosni Mubarakem a jeho ministrem zahraničí Esmat Abdel Meguidem o palestinské otázce a jejím možném vyřešení v rámci mezinárodní konference. Politici pozorovatelé v Izraeli upozorňují na to, že vztahy mezi Peresem a Shamirem jsou v přítomnosti kvůli této věci napjaté, a že v příštích měsících by proto mohlo dojít k pádu nynější vládní koalice a k vypisování nových všeobecných voleb. Izraelští voliči by pak musili rozhodnout, zda jejich vláda má sledovat tvrdou linii Shamira, či umírněnou mírovou politiku Perese. Peres dosud stále ujišťoval, že by nechtěl způsobit konec nynější vlády národní jednoty; nyní však jsou náznaky toho, že by se smířil s pádem izraelské vlády a s novými volbami, protože se domnívá, že většina izraelských voličů by dnes stála za ním. Když byl Peres 26. a 27. února v Káhytě, domlouval se též s Mubarakem a jeho zahraničním ministrem Meguidem o delikátním problému, kdo by na mírové konferenci měl zastupovat zájmy Palestinců, když Izrael v žádném případě nechce jednat s organizací PLO, kterou

LETEM

SVĚTEM

považuje za teroristickou. Bylo by potřeba vybrat takovou palestinskou delegaci, která by opravdu zastupovala Palestince zabraných území a zároveň byla přijatelná jak Izraeli, tak arabským zemím. To je ovšem velmi nesnadný problém, avšak prezident Mubarak jej považuje za řešitelný. V delegaci by v žádném případě nebyli přímí členové PLO, ale mohly by tam být význačné palestinské osobnosti, jichž autoritu PLO uznává i přesto, že nejsou členy PLO. - Ministerský předseda Shamir řekl o této Peresově návštěvě v Egyptě, že prý je „úchylkou od směrnic vládní koalice, závazných pro všechny členy vlády“. Izrael a Spojené státy si nepřejí účast Sovětského svazu na mezinárodní konferenci o Blízkém východě. Reaganova vláda nechce zvýšení sovětského vlivu v této stále neklidné končině a Izrael namítá, že SSSR dnes ani nemá s Izraelem diplomatické vztahy a nepřipustně omezuje židovskou emigraci. - Dne 27. února Mubarak a Peres ve společném komuniké volali po mezinárodní konferenci o Blízkém východě, která by měla být svolána už v tomto roce 1987. Ještě by bylo potřeba vypracovat v detailech praktické provedení této konference. Po svém návratu do Tel Avivu Peres řekl novinářům, že jeho programem je „přivést mír mezi Izrael a jeho sousedy“ a nikoliv „zúčastnit se židovských válek.“

Islámabad. — Dne 26. února osm afghánských vládních letadel napadlo dvě vesnice ležící na pakistánském území tři mile od hranic, kde byly zřízeny tábory pro afghánské uprchlíky. Jména těchto vesnic jsou Ghulam Mohammad a Saidgai. Přitom bylo zabito 35 lidí a 200 dalších zraněno; byli to Afghánci a Pakistánci. Dne 27. února pak afghánská bombardovací letadla ještě svrhla bomby na uprchlické tábory ve

vesnicích Matasanger a Kharandand v pakistánském pohraničním území; 31 lidí bylo přitom zabito a 39 zraněno. Mluvíci pakistánské vlády nazval tyto nálety „ohavným činem“ a řekl, že bude-li Afghanistan pokračovat ve svých zločinných akcích, bude mezinárodně pohnán k zodpovědnosti. - V Pakistánu žijí v pohraničí asi tři miliony afghánských uprchlíků. Pod záštitou Spojených národů jsou mezi Pakistánem a Afghanistanem v Ženevě vedena jednání, jichž cílem je urovnat pohraniční incidenty mezi oběma zeměmi, protože afghánská armáda a afghánské vládní letectvo často pronásledují uprchlíky z Afghanistanu až na pakistánské území.

Záhřeb. — Jugoslávský inženýr ve výslužbě Dragomir Djurdjevič řekl, že nalezl způsob, jak by bylo možno zachránit nakloněnou věž v Pise před zřícením; tato 150 stop vysoká věž totiž je už nakloněna 15 stop, čili asi 4.4 metru od svislého směru, a každým rokem se naklání o další milimetr. Inženýr Djurdjevič chce zbudovat uvnitř věže „betonový válec“, neviditelný z vnějšku, který by dodal stavbě pevnosti a zároveň by posílil základy věže. Městský úřad v Pise chce nyní probudit zájem o tento návrh u vládních autorit v Římě.

Teherán. — Irán oznámil 24. února, že prý jeho armády prolomily iráckou obranu nedaleko milionového přístavu Basra a zmocnily se dalšího iráckého území; při těchto bojích prý bylo zabito či zraněno 2,500 iráckých vojáků. Předtím 22. února prý kurdští rebelové proti irácké vládě napadli uvnitř Iráku, asi 30 mil od hranic, společně s iráckými komandý, hlavní stan páte irácké pozemní armády, při čemž bylo zabito či zraněno 1,500 iráckých vojáků. Irák ze své strany hlásil, že prý se mu podařilo odrazit nápor nepřátel,

že město Basra bylo po tři dny ostřelováno iráckými děly, při čemž bylo poboženo mnoho obytných domů a zabito civilisté, a že 25. února podnikl celkem 150 leteckých útoků proti iráckému předmostí naproti městu Basra, kde byly irácké armády způsoby „masivní ztráty“. Irák prý také zapálil jednu iráckou olejovou studni v Perském zálivu. Dne 27. února pak Irán oznámil, že prý prozatím skončil svou sedmítýdenní ofensivu proti městu Basra, že se zmocnil 60 čtverečních mil iráckého území, a že nyní soustředí své úsilí na ostřelování iráckých posic na jižní frontě. Irák přiznal pouze ztrátu 5 - 6 čtverečních mil svého území.

Lyon. — Bylo oznámeno, že Claus Barbie, dnes 73letý, za druhé světové války šéf gestapa v Lyoně ve Francii, zvaný tehdy „lyonský řezník“, bude 11. května postaven před soud, aby byl souzen ze „zločinů proti lidskosti“. Barbie po válce uprchl do Bolívie, odkud pak byl v roce 1983 extradován do Francie. Od té doby je držen ve vězení v Lyonu, zatímco policejní a soudní autority připravují jeho proces.

Jeruzalém. — Dne 25. února Eliyahu Rosenberg, 65letý Žid poiského původu, svědčil před soudem v Jeruzalémě, že John Demjanjuk je opravdu sadistický „Ivan Hrozný“, v letech 1942-43 dozorce v nacistickém koncentračním táboře Treblinka, kde bylo v plynových komorách vyhlazeno na 900,000 Židů. Rosenberg byl v roce 1942 se svou rodinou převezen z varšavského ghetta do Treblinky, kde pobyl 11 měsíců. Musil odstraňovat mrtvolky z plynových komor a tahat je k zahrabání do velkých společných hrobů. Později však nacisté rozhodli, že pohřbené mrtvolky musejí být vyhrabány a spáleny v nově zřízených pecích. Tehdy prý Rosenberg musil mrtvolky vyhrabávat a vysekávat sekýrou ze zmrzlé půdy. V roce 1943 pak došlo v táboře ke vzpouře vězňů, která byla krutě potlačena; Rosenbergovi se však podařilo utéci spolu s několika jinými vězni. - Nyní řekl, že nemá nejmenších pochybností o tom, že Demjanjuk je opravdu sadistický dozorce z tábora Treblinka, kde ho viděl na vlastní oči, jak za velkého křiku vhaněl své oběti do plynové komory, přitom je surově zbil bicem či kovovou truhkou, mnohým urazil nos či

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.
 Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700
Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

uší; prý poznává jeho „vraždění očí“. Viděl, jak nahé židovské děti běžely za mrazu do plynové komory, kde pak dveře byly zavřeny, plyn spuštěn a Rosenberg je slyšel volat zevnitř: „tatínku, maminko!“ Asi za 20 minut pak byli všichni v plynové komoře mrtví. Po usmrcení obětí plynem pak Rosenberg a jiní vězni musili tahat mrtvolky ke společné jámě a pak běžet zpátky pro další. - Předtím 23. února Pinhas Epstein, jiný bývalý vězeň z tábora Treblinka, ztotožnil Demjanjuka jako dozorce téhož tábora, ačkoliv Demjanjuk tvrdí, že tam nebyl, protože byl zajat a sloužil v armádě generála Vlasova proti Rusům.

Washington. — V roce 1986 v USA inflace stoupla pouze o 1.1 %, nejméně v posledních 25 letech. Tato doba nízké inflace však se nyní zdá být u konce. V lednu 1987 ceny spotřebního zboží stouply v USA průměrně o 0.7 % - (což přepočteno na celoroční míru by činilo 8.4 %), zatímco v Chicagu stouply o 1 % - (to je o 12 % přepočteno na celoroční míru). Nejvíce stouply ceny zdrojů energie - (gazolinu, topného oleje, zemního plynu a elektřiny) a ceny potravin. V Chicagu ceny gazolinu stouply o 5.8 %, topného oleje o 2.4 %, zemního plynu o 3.2 % a elektřiny o 3 %. Ceny potravin stouply celoročně o 0.5 %, v Chicagu o 2.1 %; lékařské ošetření tam stoupl o 1.2% a nájemné za byty o 1 %. Toto stoupání cen se přičítá jednak klesnutí mezinárodní hodnoty dolaru, jež se nyní začíná ukazovat i na klesnutí jeho kupní schopnosti uvnitř Spojených států. - Jiná nepříznivá zpráva pro US ekonomii je další stoupnutí schodku v obchodě Spojených států s cizinou. Zatímco v prosinci tento schodek obnášel 12.73 bilionu dolarů, v lednu 1987 už stoupl na 14.78 bilionu dolarů. - Protože ceny zemního oleje klesly v poslední době z 19 na 16 dolarů za sud - (členská země OPEC totiž nedodrží ujednané dovolené kvoty své produkce) - a protože z toho důvodu je možné ještě další snížení cen oleje, specialisté v národohodopářství zatím předvídají průměrnou letošní inflaci pouze na 3.5 až 5 %.

Washington. — V posledních letech se stalo zvykem, že každoročně přicházejí na návštěvu do Washingtonu vládcí Izraele, Egypta a Jordánska, aby jednali s US vládou o mírovém postupu na Blízkém východě a zároveň požádali US vládu o zvýšenou ekonomickou a vojenskou výpomoc pro své země. Letos se však dostavil do Washingtonu pouze izraelský ministerský předseda Jitzhak Shamir, který zůstal ve Spojených státech devět dnů. Podle sdělení US Státního Departmentu jordánský král Hussein byl pozván Reaganovou administrací, aby přijel do Washingtonu na konci února, a egyptský prezident Mubarak byl pozván na začátek března. Oba tyto vládcí však toto pozvání v přítomnosti, diplomaticky odmítli. Oba pak oznámili novinářům dva důvody tohoto svého odmítnutí: 1) V přítomné době by tato návštěva byla zcela zbytečná; ničeho by se nedosáhlo. Tajnými dodávkami zbraní Iránu byla prý věrohodnost Spojených států na Blízkém východě silně otřesena. Tamní země se cítí zklamány, protože USA dodaly zbraně svému úhlavnímu nepříteli, zatímco přátelské zemi jako je Jordánsko, prodej zbraní odmítly na žádost Izraele. Také uvnitř USA věrohodnost Reaganovy vlády prý nemálo utrpěla, takže Bílý dům je ve zmatku a neví, kterým směrem má jít. 2) Spojeným státům dnes pramálo záleží na tom, aby jevíly iniciativu pro znovunavázání mírových jednání mezi Izraelem a jeho arabskými sousedy. Také se zdráhají dát svůj souhlas k návrhu o svolání mezinárodní konference o Blízkém východě, jíž by se zúčastnil také Sovětský svaz. Z těchto dvou důvodů se Hussein a Mubarak rozhodli nyní do Washingtonu nepřijet.

Washington. — US tajemník obrany Caspar Weinberger ve svém dopise v „Chicago Tribune“ 26. února prohlásil, že v Reaganově vládě neexistuje žádná větší neshoda o tom, že systém vesmírové obrany SDI proti dálkovým střelám má být proveden, a to co možno nejdříve. Ve vládě a u většiny kongresníků existuje plná shoda o cílech SDI a o nutnosti provedení tohoto programu, jakož i o tom, že v žádném případě se nemůže vyhovět přání Sovětů, aby USA se tohoto programu vzdaly. Bádání o SDI bylo dosud velmi úspěšné, takže

tento systém bude moci být uskutečněn dříve, než se původně myslelo. Dosud však není možno stanovit přesnou dobu pro postavení obrany SDI, protože ještě některé vedlejší problémy musejí být vyřešeny a také bude nutno učinit výběr mezi několika možnostmi praktického provedení SDI. Tento systém bude chránit nejen US vojenské objekty, nýbrž celý americký kontinent a také spojenecké země. Jeho zbudováním bude rázem snížena vojenská hodnota ofensivních nukleárních zbraní, což pak přivede obě strany k podstatnému snížení jejich nukleárního arzenálu. Uchování programu SDI má také ten důsledek, že Sověti jsou ochotni o omezení nukleárních zbraní vůbec jednat, protože vědí, že USA jsou schopny SDI vybudovat a Moskva je prozatím ve výstavbě podobného systému pozadu. Uskutečnění SDI bude kromě toho zárukou proti možnému sovětskému klamání v plnění podmínek smlouvy, kdyby došlo k jejímu uzavření. - Toto jsou hlavní myšlenky obsažené v přípisu tajemníka obrany.

Nashville, Tenn. — Hal Warden, dnes 16letý mladík, je opravdu „slibným“ Američanem nové generace. Protože si vzal k srdci novou morálku, které ho naučila veřejná škola, už v roce 1984, když mu ještě ani nebylo 13 let, otehotnil svou 14letou spolužákní obecné školy Wendy Chappellovou a kvůli tomu s ní ihned uzavřel manželství. Mladistým manželům se pak brzo narodila dceruška Heather. Jejich manželství však netrvalo dlouho, protože solidní manželství nejsou dnes často schopni vybudovat ani dospělí lidé, nemají-li k tomu mentálně charakterní a hospodářské předpoklady; tím méně děti. Manželství dětí Wardenových skončilo rozlukou už v září 1985. O pět měsíců později se však Hal znovu oženil, a to s jinou 14letou spolužákní, Catherine Renee Trentovou, které předtím rovněž udělal dítě. Mladým manželům se pak

narodila dceruška Ashley, už druhé dítě dítěte Hala Wardena. Dne 15. ledna 1987 i toto druhé Halovo manželství skončilo rozlukou. Nyní Hal Warden prohlásil, že je mnohem šťastnější než byl dříve, protože je zase svobodný, může užívat svého mládí a v klidu může pokračovat ve svých studiích na vyšší škole. Je spokojen, že může navštěvovat své dvě dcerky, avšak sám nemůže ničím přispívat na jejich živobytí. Ožení se prý teprve až uplyne dlouhá doba, a zatím nechává obě své děti a „manželky“ na státní podpoře.

Chicago. — Před lety Američané vynalezli mašinu, zvanou „polygraph“, neboli „detektor lži“; s její pomocí je prý možno zjistit, zda osoba mluví pravdu nebo ne. Elektronicky se měří rychlost pulsu srdce dotazovaného, jakož i stupeň pocení, vyvolaného úzkostí při lživých odpovědích. Připojená ručička se stupnicí ukazuje naměřené veličiny, které pak jsou „vykládány“ buď ve prospěch vyšetřované osoby, anebo proti ní. Americké soudy nikdy nepřipustily zjištění tohoto přístroje za platný důkaz, ačkoliv častokrát bylo od obviněného žádáno, aby se detektoru lži podrobil. - (Známý je případ kandidátů na starostu Chicaga Billa Adica a Burneové, kteří vědomě tvrdili opačné věci, avšak „mašina“ rozhodla, že oba říkali pravdu.) - Nyní při výroční schůzi organizace „American Association for the Advancement of Science“, která se nedávno konala v Chicagu, přítomní vědci potvrdili, že hodnota této „strojní

metody“ pro poznání, zda některá osoba říká pravdu či ne, prakticky vůbec nic neznamená. Toto je také přesvědčení organizací „American Psychological Association“ a „American Medical Association“. Při pokusech s kolejními studny a se 4.000 zaměstnanci Pentagonu pomocí detektoru lži se zjistily dvě skutečnosti: 1) Ten, kdo „lže, jako když tiskne“, neboli osoby zkušené v umění lhát a podvádět, neprojevují na svém těle žádné měřitelné biologické změny, ať lžou či mluví pravdu. 2) Zrychlený puls, či zvýšení pocení kvůli úzkosti může ukazovat i úplně nevinná bojačná osoba, která mluví pravdu, ale která je ve stavu vzrušení a napětí, protože se obává nepříjemných následků jak pro sebe, tak pro svou rodinu, kdyby ji „mašina“ křivě obvinila. Už samotná přítomnost „mašiny“ a odborných „oficiálů“ může u citlivého člověka přivodit vzrušení. Údaje, naměřené polygrafem, mohou být sice správné, avšak nesprávná může být jejich interpretace. Prakticky tedy je možno vykládat naměřené veličiny, jak se chce. Ve velkých amerických podnicích se často užívá detektoru lži pro křivé obvinění některého zaměstnance, kterého by se chtěl podnik zbavit, kterého však nemůže zákonně propustit z práce. Dotyčné osobě, podrobené zkoušce detektoru, se pak řekne, že „mašina“ ukázala, že se dopustil krádeže, podvodu, či jiné nepřístojnosti, a že lže, i když to nechce přiznat; sice nebude proto pohaněn před soud, avšak bude propuštěn z práce.

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku, anebo z dalších míst USA.

14. a 28. května, 11. a 25. června, 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy do konce dubna z Chicaga \$624, do konce května \$728, a pak do 15. září \$868. Z New Yorku do konce května \$618, a pak \$758.

Velmi výhodné ceny do Vídně \$649 až \$729.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou.

Zájezdy na Floridu, Hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamy, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST ČERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Muž na svém místě

(Pokračování ze str. 1)

poslouchá, jak svou věc ovládá. „Ovládat“, to je to pravé slovo; neboť znamená, jakým je svrhovaným pánem člověk, který něco dovede, a že jeho práce je takové jakési vládnutí nebo panování. Já vím, že je libost vidět pomněnku u potoka nebo hrajejí si dítě; ale říkám vám, že neméně libost je vidět člověka, který dělá správně svou práci. Jeho pohyby jsou lehčí a krásnější než pohyby člověka, který to neumí; jsou, abych tak řekl, zrovna urozenější.

Ano, to je jako od pána boha; když se ten člověk tomu musil ztraceně učit, je to v něm teď jako milost nebo zvláštní dar. Proto nás nemrzí jeho převažování nad námi, lidmi levými a nešikovnými; uznáváme ji celkem bez nevráživosti, zejména, pokud sami nejsme zedníky nebo zahrádkáři. Pokud na to máme pokdy, můžeme nechat oči na muže, který je na svém místě. Je krásný jako krásná žena nebo cokoliv krásného. Je to radost dívat se na něho. Udělejte kruh kolem muže na svém místě.

Ale vždyť i my máme svůj veliký dum a svou zahradu; něco se nám staví a něco je pořád spravováno, a je tu plno lidí, kteří jsou povoláni, aby to dali do pořádku. Každý z nás má co dělat, ale mrkni aspoň okem na ty, kteří jsou povoláni k práci nejhlavnější. Mrkni okem od svého úkolu, abys viděl, jací jsou, zda staví své dílo znale a přesně, zda pracují krásnými a lehkými pohyby člověka, který to dovede. A najdeš-li takové, neztratíš svůj čas, zakoukáš-li se na ně s podivem a uznáním. Hoden je dělník mzdy své, ale hoden je mistr něčeho více; aby dával příklad. Avšak nedokoukáš se toho, v čem je jeho fortel; čím dále přiblížíš, tím divnější ti je jeho dílo a tajemnější to, jak je ovládá. A tu poznáváš, že nejhlavnější není to, co dělá, nýbrž to, že to dělá tak jako ze zvláštního daru. Mistrovství je nad rozum a pozná se podle zvláštní své krásy. Každá kráska je nad rozum. Muž, který je na svém místě, nevypadá jako člověk konající uloženou práci, nýbrž jako dobře vyrostlý strom; neboť ze všeho, čemu se naučil, učinil dokonalou přirozenost. Nemůže nikomu odkázat, co dovede. Nelze se tomu naučit. Nelze nahradit muže, který je na svém místě; může jen přijít jiný a stvořit si jiné místo.

Proto stůjme a učiníme kruh kolem Muže na svém místě.

1. N 28. 10. 1926

(Z knihy Na břehu dnů)

Pastýřský list

Dr. Jaroslava Škarvady tit. biskupa litomyšlského
o přípravě na svatořečení blahoslavené Anežky České

(Pokračování ze str. 1)

Jiná nemocniční péče v té době ještě vůbec neexistovala. Anežka však chtěla dát těm ubožákům ještě něco víc než jen lékařské ošetření. Něco, po čem touží člověk stále, i dnes, kdy je lékařská péče daleko pokročilejší. Chtěla jim dát obětavou lásku, která vidí v nemocném trpící úd Kristův. Chtěla je vysvobodit z jejich úzkostí a osamělosti. A to může jen někdo, kdo žije v hlubokém spojení s Bohem.

Deceři přemyslovského krále však nemohl být lhostejný ani osud její země. Její bratr Václav I. ji měl velmi rád a často prý u ní hledával radu a posilu, prozářenou živou vírou. Anežce se podařilo smířit s ním i jeho odbojného syna Přemysla Otakara, markraběte moravského, který se měl později stát králem železným a zlatým. Jak asi prožívala ve svých modlitbách a rozjímáních rozmach českého království, který se pod vládou tohoto jejího synovce uskutečňoval, s jakou úzkostí se však strachovala o jeho budoucnost. Její nejstarší životopis zaznamenává, jak prožívala smutný den sv. Rufa roku 1278, kdy na Moravském poli padala s Přemyslem Otakarem II. i sláva české koruny. Měla prý zvláštní vidění, v němž uzřela svého synovce raněného, podpíraného dvěma muži. Považovala to za ďábelské mámení, ale poslové, kteří přišli další den do Prahy, potvrdili, že šlo o hroznou skutečnost.

Tím začalo pro Anežku nejsmutnější období jejího života. Ze svého rodu zůstala vlastně sama, přežila totiž všechny své příbuzné až na malého prasynovce Václava, který byl držen jako vězeň na hradu Bezdězu. V českých zemích zatím řádilo vojsko Otty Braniborského, lid zmíral hladem, a po něm se do českého království vplížil mor. Brány kláštera Na Františku byly obleženy umírajícími, kteří hledali záchranu u stařičké Anežky. Dnes všichni znají tvář Matky Terezie z Kalkuty a mnozí ji považují za žijící světici. Snad není nemístné přirovnat naší Anežku k této výjimečné ženě. I ona viděla bídu lidí, kteří umírali hladem a morem. I ona se k nim skláněla jako nástroj Kristovy lásky a něhy. Zůstala-li v povědomí našeho národa jako dobrodělka, plná soucítí a dobroty, datuje se to zřejmě z této doby národní tragédie.

xxx

Anežka umírá, když bylo české zemi opravdu nejhůře. 2. března 1282. V přemyslovském království se roztahovali eizáci, následník trůnu byl v jejich rukou, nebylo odkud čekat záchranu. Tu zoufalý národ upjal svou naději na Anežku. Ona, která se dovedla už zde na zemi tak modlit, že sestry vídaly její tvář prozářenou zvláštním jasem, ona, kterou si národ předstával o Božího trůnu ve společenství s jejími předky Ludmílou a Václavem, ona nemůže nevyprosít pomoci z nebe. Jsou to jen zbožné legendy, ta různá vyprávění o zázracích, které se prý daly na její přímluvu? Treba o záchraně mladého Václava, syna její příbuzné Elišky Přemyslovny, kterému Anežka vyp-

rosila uzdravení, když na smrt onemocněl na hradu Lokti, kde ho držel jeho otec Jan Lucemburský? Je prokázáno, že v oné době přicházejí do Říma poselství s prosbou o její svatořečení, a že právě Eliška je mezi těmi, kdo se o ně zasazují. A nebyl to právě ten uzdravený Václav, pozdější Karel IV., kdo přivedl české království na vrchol slávy, takže ho národ vděčně uctívá jako Otce vlasti? Škoda, že papežský rozkol v jeho době a pozdější husitské války znemožnily, aby byl ten „ctihodný, svatý a bohumilý poklad, který již dlouho září na nebi, postaven na svícen veřejného a obecného uznání a ta panna připsána do seznamu svatých“, jak se čte v žádosti, za níž se stavěla právě Přemyslovna Eliška. Po skončení husitských válek nebylo už možné najít Anežčin hrob, a tím se její svatořečení znovu oddálilo. Pro Anežčiny ctitelé, a těch nechybělo v žádném století, to byla těžká rána. Utěšovali se však předpovědi litoměřického probosťá Jana Papouška z roku 1455, která pak zaznívá znovu a znovu ve všech dalších generacích, že „pokojné a šťastné časy v zemi české nastanou, až obyvatelé této blahoslavené Anežky najdou.“

xxx

Slovanský papež Jan Pavel II. je nyní ochoten tuto odedávnanou touhu Čechů vyslyšet a její kanonizační proces dovést k zdárnému zakončení. Podaří-li se to, bude to jistě významný mezník v historii naší církve a vůbec našeho národa. Zdá se, že tu zasahuje Boží prozřetelnost, ba že sama Anežka vystupuje z hloubí časů. Kolik staletí byl její klášter v Praze Na Františku zanedbáván, skoro zapomenut. Zatímco zrovna v naší době se mu dostalo takové úpravy, že by si lepší bylo lze jen těžko představit. „Z hloubí časů do dneška - zdvižená lampa Anežka,“ píše básník Václav Renč. Ale i její ideály jsou právě dnes nadmíru časové. Nad hříbitovem ateistických ideologií září opět křesťanská víra jako maják ukazující lidstvu cestu k životu.

**„Anežka z rodu Přemyslova,
sestřička chudých, sestra králů.
Jde, křížem buší beze slova
o mrtvou skálu:
Vy, sami v sebe zardění,
povstaňte v tomto znamení!“**

Tyto Renčovy verše jakoby popisovaly, co se děje v srdcích velkého počtu mladých lidí v našem národě. „Vy, sami v sebe zardění, povstaňte v tomto znamení!“ Ti v sebe zardění skutečně povstávají. Jako Anežce, i jim se protivi hmotářský konsumismus, který nedovede uspokojit touhu lidského srdce po štěstí. Znovu objevují, že člověk nežije jen chlechem. Ze štěstí je víc než peníze, radost víc než pohodlí. Příznak aidsu, novodobého moru, jim potvrzuje, že pohlavní kázeň a manželská věrnost jsou hodnoty, po nichž nelze beztrestně šlapat. Anežka svítí i nám jako vzor radosti a vnitřní svobody, jako hlasatelka hodnot, které jediné jsou schopné zachránit člověka i celé národy. Co prospěje získat celý svět, zůstane-li srdce prázdné? I zkušenost naší generace potvrzuje, že člověk, stvořený k podobě Boha, který je Lásky, může být šťastný jen

**Tvým věrným, Bože
smrt život nebere,
ale jen proměňuje
v život věčný s Tebou.**

Vroucí vzpomínka

na mou drahou a milovanou ženu, paní

LIDUNKU DANIHELKOVOU,

rozenou Krmenčíkovou z Lipníka nad Bečvou,
moravskoslováckou malářičku,
exulantku a dlouholetou občanku Berwynu, Ill. USA,

která mne před šesti roky opustila po vleklé zákeřné nemoci, když 10. března 1981 zemřela v nemocnici Eureka Springs, ve státě Arkansas.

Vás všechny, kdo jste ji znali z dob zakládání klubu Domov z NSČK (1963) z českých Pašijových her, z ČSNRA, z Dámského pěveckého sboru ČSA, z bratrské pojišťovací jednoty ČSA (Řad Žižkov - Plzeň # 18), z pracoviště firmy Western Electric, ze sousedství a z různých setkání na našich vlasteneckých a národních podnicích utivě prosím, abyste si na ni se mnou vzpomněli v těchto výročních dnech jejího odchodu na věčnost.

Vás pak, kteří jste ji znali a dosud žijete v Chicagu a jeho předměstích prosím, abyste se za ni a za naše děti pomodlili při české mši svatě v sobotu 7. března u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill.

Vám všem, kdo si na ni se mnou v tyto dny vzpomenu v tiché modlitbě či jen vzpomínkou, upřímně ze srdce děkuji

Frank (Fanoušek) Danihelka

tehdy, dovede-li se dávat, dovede-li se obětovat, dovede-li milovat.

Anežka se uměla dávat, uměla se obětovat, dovedla dát všechno. My jsme přesvědčení, že tato její láska a dobrota je nyní ještě umocněna účastí na plnosti Božího života. A proto se odvažujeme ji prosit, aby pokračovala v tom, co započala. Aby i dnes vyprošovala naši zemi šťastné časy. Naším rodinám věrnost a svornost. Naším dětem milující a obětavé rodiče. Naším mladým naději a radost. A všem pravou svobodu. Svobodu srdce i svobodu svědomí. Aby bylo opět možné i v naší vlasti sloužit Bohu tak, jak to činila blahoslavená Anežka. V fádovém společenství těch, kdo se modlí. V feholních rodinách těch, kdo chtějí svou lásku k Bohu dokazovat nezištnou službou bližnímu. Abychom byli všichni otevření Kristovu evangeliu se srdcem čistým a bezelstným jako naše Anežka.

***

Sem do Říma docházejí stále znovu dotazy, zda už známe datum svatořečení, aby bylo možné zorganizovat krajanské poutě. Datum ještě nezná nikdo, protože proces není ukončen. Svátý Otec ještě nevyřkl poslední slovo. Doufáme-li však, že vše dopadne dobře, musíme se na to i připravit. Takové svatořečení totiž také něco stojí. Musí se připravit a vytisknout kanonizační spisy. Obřad sám si pak vyžádá velké náklady. Představme si jen účel za elektrický proud během takové slavnosti ve svatopetrské basilice. Co stojí taková úprava chrámu, knížecí a obrázky, které se rozdávají přítomným, velký obraz, který vlaje na lodži basiliky. Kdyby byla naše církev svobodná, bylo by normální, aby tyto výdaje hradila ona, a naši věřící by na to jistě velmi rádi potřebný obnos sebrali. Místo toho musíme zatím spoléhat na pomoc druhých, na „společenství svatých“, které vyznáváme v kředu. Ovšem mohli bychom se vůlece toho svatořečení zúčastnit, kdybychom všechny tyto výdaje nechali výhradně na bedrech druhých a sami nepřispěli ani tím, co je nám možné?

Vyzývám proto tímto všechny naše krajanské kněze, aby uspořádali sbírky na tento účel. A vás všechny, k nimž se tato výzva dostane, malčavě prosím, abyste na tento účel přispěli ve jménu svém i ve jménu těch doma, kteří by rádi dávali, ale nemohou. Opakuj, nejdě o to, abychom uhradili všechno, ale abychom to nenechali pouze na druhých, abychom dokázali, že jde o patronku naši, že si jí vážíme, že ji ctíme, že z jejího svatořečení máme radost. Kdo by neměl možnost odevzdat svůj příspěvek krajanskému duchovnímu správci, může jej poslat přímo na mou adresu, stačí napsat „Biskup Škarvada, Città del Vaticano“, na vatikánské poště mě už znají. Jelikož naše Anežka dělá i dnes zázraky - už si přece pěkně upravila svůj klášter - vyskytla se obava, co by se s našimi dary stalo, kdyby ji Svátý Otec svatořečil v Praze. V tom případě bychom mu přispěli na letadlo, jistě velmi rádi.

Blahoslavená Anežka, která si vyvolila dobrovolnou chudobu, by mi však těžko odpustila, kdybych tento list končil zmínkou o penězích. Chei vás tedy závěrem poprosit: Spojme se všichni s modlitbami našich krajanů ve vlasti. Snažme se při této příležitosti zosobnit a prohloubit svou modlitbu. Aby byla chválou a díkem za dar víry, kterou náš národ žil a přežil, chválou a díkem za naše světce i za vyznavače našich dnů, aby byla i prosbou, aby na přímluvu Anežky a všech našich patronů Bůh nedal zahynout nám ni budoucím!

K tomu vám ze srdce žehnám.

+ *Jaroslav Škarvada*
tit. biskup litomyšlský

V Římě 2. března 1987

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

Dvacátá první pololetní zpráva State Departmentu o plnění - či neplnění - Helsinské dohody, kterou - jménem presidenta USA - předkládá americkému kongresu

V celkovém hodnocení plnění ustanovení Závěrečného aktu z Helsink zpráva State Departmentu dává Československu „kredit“ za kladné vyřízení případů rozdělených rodin, i když v některých případech dochází ke zbytečnému byrokratickému zdržování ve vydávání nutných dokumentů.

Dále zpráva poukazuje na to, že v tomto období, které zahrnuje dobu od 1. dubna 1986 do 1. října 1986 - počet soudních procesů zůstává přibližně stejný jako v předcházejících 6 měsících, avšak počet těch, kteří jsou zadržováni, je podstatně vyšší - což může být náznakem, že se počet soudních procesů v budoucnosti zvýší. Zpráva dále konstatuje fakt, že československé úřady i nadále používají různé způsoby šikanování občanů, aby je od něčeho buď odradily, nebo je k něčemu přinutily - jako vyhrůžky, propouštění ze zaměstnání, krátkodobé zadržování ve vězení, zamítání cestovních průkazů, znemožňování vyššího vzdělání, časté výslechy, domovní prohlídky a pod.

Zpráva dále zaznamenává skutečnost, že cestování československých občanů na Západ je velmi omezené, a že československé hranice jsou známé tím, že jsou ostře stráženy a smrtelně nebezpečné pro každého, kdo by je chtěl překročit „ilegálně“. Poukazuje při tom na dva případy, které se udály v září 1986 - kdy čs. pohraniční stráž pronásledovala polské uprchlíky a při tom zastřelila občana Západního Německa na území Západního Německa. Druhý případ se stal na hranicích československo - rakouských, kdy čs. pohraniční stráž zadržela - na území Rakouska - rakouského penistu, kterého držela 7 hodin, při čemž byl vyslýchán a přinucen podepsat nepravdivé a inkriminující prohlášení.

Ve zprávě State Departmentu se také hodnotí výsledek konference o t.zv. bezpečnosti v Ev-

ropě, která se konala ve Stockholmu v rámci CSCE, ve které byl znovu potvrzen princip Helsinské dohody o nepoužívání moci ve stycích mezi zúčastněnými státy, jakož i důraz na plnění mezinárodních závazků a stanovisko západních signatářů o neplatnosti t.zv. Brežněvovy doktriny.

V další části zpráva State Departmentu se zmínuje o těch, kteří byli v tomto období uvězněni, nebo v zadržení, anebo jinak šikanováni, z náboženských nebo jiných důvodů - jako rozšiřování samizdatu, dokumentů „Charty 77“ a pod., a uvádí jména: Bystrik Janik, Pavel Dudr, Jaromír Němec, František Adámek, Augustin Navrátil; Pavel Wonka a jeho bratr Jiří Wonka; Pavel Horák, Michal Mrtvý, Heřman Chroný; Jaroslav Švestka, Eduard Banka; Eduard Vacek, Walter Kania, František Veis, Jiří Wolf, Petr Cibulka, Jan Dus; zmínuje se také o těch, kteří jsou podrobeni t.zv. „ochrannému dohledu“, jako Ladislav Lis, Jiří Gruntorád, František Stárek a Ivan Jírouš. V tomto období bylo také zadrženo sedm členů jazzové sekce, v čele s Karlem Srpem, který v listopadu r. 1985 měl na kulturním fóru v Budapešti rozhovory se zástupci některých západních delegací o stavu lidských práv v Československu.

Zpráva také zaznamenává fakt, že v červenci 1986 bylo americkému senátorovi Larry Presslerovi zabráněno sejít se se zástupci Charty 77 za jeho návštěvy v Praze, jakož i to, že čs. policie zabránila některým pozvaným československým občanům zúčastnit se na americkém velvyslanectví oslav americké nezávislosti.

Ve zprávě se dále mluví o tom, že v tomto období byla v Praze podepsána kulturní dohoda mezi Československem a Spojenými státy, za účasti Assistant Secretary of State for

European and Canadian Affairs, Rozanne Ridway, která při té příležitosti podala návrh na ustavení bilaterálních pracovních skupin pro usnadnění obchodních a ekonomických vztahů a pro řešení otázek spojených s lidskými právy. Zpráva State Departmentu k tomu poznamenává, že do konce tohoto období československá vláda na tyto návrhy neodpověděla.

Ve zvláštní části se zpráva State Departmentu také zmínuje podrobněji o možnosti čs. občanů cestovat na Západ, která je velmi omezená a o tom, jak přísně jsou stráženy československé hranice; čs. pohraniční stráž má příkaz střílet po osobách, které se pokouší o ilegální přechod; zpráva podotýká, že z rakouských a západoněmeckých pramenů bylo možno zjistit, že na československé straně hranic je často slyšet střelbu z automatických zbraní. Československé úřady nevydávají žádnou statistiku o pokusech čs. občanů o ilegální přechod hranic, a zpráva State Departmentu cituje odhad VONSu, podle něhož je v československých věznicích uvězněno asi tisíc osob za tento „přestupek“.

Kulturní amerického velvyslanectví v Praze, která je přístupná veřejnosti, má k dispozici kolem 5.000 knih a 114 amerických časopisů pro československé čtenáře. Jinak není možno v Československu veřejně si koupit žádný americký časopis; jen noviny americké komunistické strany „Daily World“, jsou k dostání, a i to jen nepravdivě.

V Československu bylo v tomto období jedenáct akreditovaných amerických žurnalistů, kteří reprezentují: Associated Press, Detroit Free Press, Financial Times, ARD, New York Times, Reuters, Time-Life, U.S. News and World Report, UPI, Voice of America, a The Washington Post. O akreditaci také žádaly televizní sítě CBS a ABC. Podle zprávy State Departmentu čs. úřady nejsou příliš ochotny v těchto případech rozhodnout kladně.

-afa-

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Posílá léky vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

HLEDÁ VÁŽNÉ
SEZNÁMENÍ
s charakterní věřící ženou.
Gentleman, 48, non-smoker,
seeking honest Lady.
Medical or Professional
background WELCOME.
Značka: FLEX. -
Píšte do admin. H.N.

I když má dnes Gorbačov v SSSR své velké těžkosti, vládně se mu s vojáky a policií GPU přece jen asi lehčeji než prezidentu USA

Washington. — Vyšetřování aféry tajného prodeje amerických zbraní Iránu výměnou za propuštění Američanů, zajatých v Iránu, jakož i tajné pomoci protisandinistickým guerilům v Nikaragvě z výdělku peněz získaných při této „trans-akci“. Reaganova opozice stále protahuje, vyčerpává energii US prezidenta a jeho spolupracovníků a znemožňuje vládě hledat řešení mnohem vážnějších problémů jak doma, tak i v cizině. Američtí liberálové se mstí Reaganovi za jeho konzervativní politiku a demokraté se snaží dokázat, že Reagan a jeho pomocníci jednali protizákonně, aby republikánská strana byla zdiskreditována v očích americké veřejnosti a voliči poslali do Bílého domu při příštích prezidentských volbách v r. 1988 opět demokrata.

Výbor pro národní bezpečnost - (National Security Council) - založil už v r. 1947 US kongres, aby radil prezidentu ve věcech národní bezpečnosti. Záhy se však tento výbor stal nepostradatelným pomocníkem prezidenta uvnitř Bílého domu ve věcech celé zahraniční politiky, zejména v těch, které byly tajné, příliš delicate a naléhavé. Státní Department svou nejednotností a liberálními tendencemi je pro takové věci příliš těžkopádný a neúčinný; proto Výbor národní bezpečnosti často jednal nezávisle i na státním sekretáři. President Reagan mohl například s pomocí NSC připravit nehluché invazi do Grenady, rozkázat zajetí egyptského letadla, které převáželo teroristy, kteří se zmocnili lodi Achille Lauro, a dát bombardovat dvě libyjská města, aby Gadhafymu přešla chuť podporovat mezinárodní terorismus.

Výbor „National Security Council“ sestává ze čtyř hlavních členů: - presidenta, místopresidenta, státního tajemníka a tajemníka obrany, kteří mají ke svým službám asi 70 různých poradců, včetně předsedy CIA a šéfa personálu Bílého domu. Nikdo by se asi v USA nezajímal o tuto aféru tajného prodeje zbraní Iránu a pomoci nikaragžským guerilům, kdyby byla zůstala tajná a měla úspěch.

Iránský Chomeini však nechal US prezidenta chytit se do pastí. Poctivě zaplatil a dokonce přeplatil obdržené zbraně, z dosazeného výdělku bylo pomoci nikaragžským guerilům, když US kongres se žádanou pomocí otálel, avšak někdo v Iránu zároveň vyzradil celou tuto tajnou aféru jedněm bejrútským pro-syrským novinám. V běžném obchodním životě se asi všude na světě lidé dopouštějí podobných nesrovnalostí, ale prezident USA si to dovolet nesmí, zvláště když celému světu se říká, že s teroristy se vyjednávát nebude. Na druhé straně bylo na presidenta Reagana naléháno, aby urychleně něco podnikl pro osvobození rukojmí, zapletl se do toho Izrael i soukromí velkoobchodníci zbraněmi s tajnými bankovními konty ve Švýcarsku, a přesto se nedosáhlo ani propuštění všech zajatých Američanů, ani sblížení s „umírněnou“ částí iránské vlády, jak se naivně čekalo. - Hlavní pomocníci prezidenta Reagana v této věci byli uvnitř National Security Council: státní tajemník George Shultz, tajemník obrany Caspar Weinberger, ředitel CIA William Casey, místopředseda George Bush, předseda personálu Bílého domu Donald Regan, jakož i velmi schopní a zkušení prezidentovi poradci Robert McFarlane, John Poindexter a podplukovník Oliver North. Všichni tito lidé byli o své účasti na provedení této věci několikrát vyslýcháni. Dne 26. února tříčlenná komise, která vyšet-

řovala tuto záležitost, zvaná „Special Review Board“ nebo „Towerova komise“ - podle bývalého senátora John Towera, který byl jejím předsedou - uveřejnila své nálezy. O prezidentu Reaganovi zpráva této komise říká, že se sice nedopus-til vědomého přestoupení zákona, že však mu prý v této věci najednou chyběla „vladařská schopnost - leadership“, že všechno přenechal vyjednávát své podřízené a nedovedl véas rozpoznat, že celá věc byla velkým omylem a v žádném případě se nemohla podařit. Ve svých 76 letech často prý odpovídal na dané otázky, že „si už nemůže vzpomenout“: proto komise uznala, že se vědomě nedopus-til žádné protizákonné činnosti a také se nepokoušel věc zakrývat a za vše si bere zodpovědnost. Zato komise přísně kritizovala jeho pomocníky Regana, Poindextera a Northa, kteří už byli všichni propuštěni z vládních služeb. Inu, někdo to musí odnést: když ne prezident, tedy aspoň jeho pomocníci. - Dne 27. února prezident Reagan jmenoval novým šéfem personálu Bílého domu bývalého předsedu senátní republikánské většiny Howarda Bakera z Tenn., který ihned prohlásil, že provede úplnou reorganizaci personálu. Političtí analytici na základě zpráv Towerovy komise říkají, že následky tohoto nepodařeného projektu jsou velmi trapné. Ve Spojených státech - bude Reaganova autorita a účinnost v posledních dvou letech jeho vlády asi silně omezena. Spojenecké vlády, které měly velkou důvěru v Reagana jako ve schopného vládcu - (který sám rozhodoval hlavní věci a detaily nechával vypracovat svým schopným poradcům) - nyní na něho budou hledět jako na někoho, kdo ztratil kontakt se skutečností a nemá svou vládu pod kontrolou. Prý budou pochybovat o jeho schopnosti být účinným vůdcem západních spojenců právě v nebezpečné době, kdy SSSR má velmi

dynamického Gorbačova, který se už nyní snaží u západních evropských spojenců USA využít Reaganovy „pošramocené pověsti“, aby je oslnil svou ochotou k odstranění raket s nukleární náloží středního dosahu a znovu tak obnovil průvody mírumilovné mládeže v západoevropských městech. - Doufejme jen, že západním politikům nebude tentokrát stačit jen Gorbačovova ochota k provádění kontroly této odzbrojovací akce, aby se přesvědčili o jeho upřímnosti, ale že vyčkají, bude-li něco podnikat proti těm odvážlivcům, kteří se na př. v některé satelitní zemi budou také mírovým pochodem dovolávat odstranění všech sovětských nukleárních zbraní z NDR, z Polska, z Československa, Maďarska a z Podkarpatské Rusi. A protože v roce 1988 budou USA zahleděny jen do sebe kvůli prezidentským volbám, Gorbačov bude mít ve světě volnou ruku tak jako tak.

Americké hromadné sdělovací prostředky, ve kterých převládají liberálové,

silně přispěly k tomu, že této „iránské“ a „contra“ aféře byla dána velká důležitost, které si jistě nezasluhuje. Není pochyb o tom, že prezident Reagan a jeho pomocníci ve „Výboru pro národní bezpečnost“ se poctivě snažili sloužit svému národu a vést účinnou zahraniční politiku, zvláště když Kongres váhal pomoci nikaragžským „Contras“. Také se čeká, že napříště pravomoc Výboru pro národní bezpečnost bude silně omezena, a že ve věcech zahraniční politiky bude mít vždycky rozhodné slovo těžkopádný a neúčinný Státní Department, který se bude musít na vše dotazovat Kongresu. A to za dosud stále výbojně politiky SSSR zrovna dobré pro USA nebude.

Už po redakční uzávěře měl US prezident R. Reagan v rádiu a na TV obrazovkách ve středu večer v 8 hod. chicagského času dvanáctiminutovou řeč, v níž reagoval na nálezy „Towerovy komise“, jejíž všechna doporučení chce bezodkladně provést. Vrátime se k nim příště.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

☎ (718) 278-8468

35-10 Ditmars Blvd.

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Our 103rd Year

SECOND
FEDERAL
SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.
Satisfying friendly service.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, ILL. 60546
PHONE: 442-5700

Přijď království Tvé,
hudi' vláde Tvá
jako v nebi tak i na zemi...

1982 12. března 1987

Vroucí vzpomínka

Se zármutkem v srdci vzpomínám, že je tomu letos už pět let,
co mi navždy odešel můj milý manžel

Pavel Svačina

a nyní dříve svůj věčný sen na hrbitově Eureka Springs ve státě
Arkansas.

Vás, kteří jste znali jeho předobré srdce, prosím abyste si na
něho vzpomněli modlitbou při mši svate u Panny Marie
Svatohorské v sobotu 14. března 1987.

Zdenka Svačinová
manželka

Návštěva Helsinské komise v Praze

V únoru t.r. navštívili zástupci Helsinské komise (Commission on Security and Cooperation in Europe) Amerického kongresu Československo, kde měli zájem setkat se se zástupci Charty 77 a jinými představiteli zastánců lidských práv. Jak již bylo oznámeno v dokumentu Charty 77 ze dne 17. února, měli možnost se sejít dva nynější mluvčí Charty - Dr. Libuše Šilhanová a Josef Vohryzek, katolický kněz Václav Malý, jakož i několik přátel Charty s předsedou Helsinské komise, poslancem Stany H. Hoyer-em a dalšími členy komise. Václavu Havlovi, Jiřímu Dienstbierovi a Petru Uhlovi však čs. policie zabránila schůzky se zúčastnit a v Bratislavě zabránila Miklošovi Durayovi nastoupit cestu vlakem do Prahy.

Proti akci československé policie protestovali zástupci americké delegace na konferenci CSCE ve Vídni. Vyslancem Samuel Wise, člen Helsinské komise a zástupce hlavního delegáta USA ve Vídni, protestoval v uzavřeném zasedání konference dne 17. února 1987 těmito slovy:

„Mr. Chairman, I had not planned today to return to issues introduced by my distinguished Czechoslovak colleague yesterday, because I am aware that a member of my delegation has already provided an adequate response. Unfortunately, however, events in Prague of this morning compel me to speak on this matter.

This morning, the delegation of U.S. Congressmen, led by the Chairman, Stany Hoyer of the U.S. Commission on Security

and Cooperation in Europe, which visited this body last week, had arranged to meet with Czechoslovak private citizens, including human rights activists, and government officials. Congressman Hoyer has informed us a short while ago, that one of the most prominent of those activists, Václav Havel, a playwright, founding member of Charter 77, and recent recipient of the prestigious Erasmus Prize, was forcibly prevented from attending the meeting and was taken into police custody a block away. His current fate is unknown.

I wish to stress that this action against Mr. Havel is directly contrary to the assurances we all heard yesterday in this meeting and on Friday in the plenary, that all delegations, including Congressman Hoyer's delegation, are free to meet with those Czechoslovak citizens, with whom they choose. It is sadly ironic that only yesterday the Czechoslovak delegate alleged that „so-called human rights activists” in his country reside in „villas”, and only today one of the most prominent of them is in police custody, merely for wishing to meet with foreign dignitaries. We would welcome an explanation and immediate action from the Czechoslovak delegation and authorities in this deplorable and incomprehensible situation.”

Mezitím americká delegace ve Vídni, vedená velvyslancem Warren Zimmermannem, vydala následující tiskovou zprávu: „This morning, Václav Havel, a prominent Czechoslovak Human Rights Activist, was detained by police on his way to a meeting with a U.S. Congressional delegation in

Prague. Václav Havel, a Czechoslovak playwright, was a founding member of the human rights monitoring group, Charter 77, and recipient of the prestigious Erasmus Prize for 1986.

Mr. Havel intended to meet with a delegation led by Congressman Stany Hoyer, Chairman of the Commission on Security and Cooperation in Europe. Also on the delegation are Congressmen Chris Smith and Albert Bustamante.

The U.S. Delegation to the Conference on Security and Cooperation in Europe immediately protested this action against Mr. Havel to the Czechoslovak delegation at the Vienna meeting of the CSCE. The U.S. Delegate noted that this violation of Mr. Havel's rights is directly contrary to the Helsinki Final Act and to assurances given to U.S. officials recently at the Vienna Meeting that U.S. delegations would be able to meet freely with human rights activists in Czechoslovakia.”

-afa-

I
M
P
O
R
T
E
R

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6 - 12

Nízké ceny!

● MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

ALFONSE M. D'AMATO
CHAIRMAN
COMMISSION ON
SECURITY AND COOPERATION IN EUROPE
CONGRESS OF THE UNITED STATES
WASHINGTON, DC 20515
January 30, 1987

Nobel Institute
Drammensvein 19
Oslo, Norway

Ladies and Gentlemen:

When Alfred Nobel set up the Peace Prize, he said that it "shall be awarded to the person who shall have done the best work for fraternity among the nations, for the abolition or reduction of standing armies and the promotion of peace congresses." We, the members of the U.S. Helsinki Commission, can think of no more worthy candidate for the Nobel Peace Prize in 1987 than Charter 77, the Czechoslovak human rights group celebrating its tenth anniversary this year.

Like other individuals and groups in the Soviet Union and Eastern Europe, the Chartists drew their inspiration from the 1975 Helsinki Final Act of the 35-nation Conference on Security and Cooperation in Europe. They knew that the Helsinki Final Act spoke not only to governments or diplomats, but to each and every citizen of Europe, the Soviet Union, the United States and Canada. The original group of some 250 Charter signatories declared in its founding manifesto, "Everyone bears his share of responsibility...for the observance of legally enshrined agreements, binding upon all citizens as well as upon governments."

Political systems that are hostile to individual rights rarely welcome the type of informed, rational dissent that Charter 77 has come to represent. As a result, Charter 77 has come to pose a challenge to Czechoslovak authorities. The longest-lived, broad-based independent movement in Eastern Europe, Charter 77 has survived repeated official attempts to suppress it.

In ten years, Charter 77 has grown to over 1,100 signatories with diverse social and professional backgrounds. At great personal risk, Charter signatories have issued statements on economic, social and environmental issues, including nuclear plant safety, pollution, the medical system, problems of youth and limitations on individual rights. These statements are meant not to provoke anger from authorities, but rather to stimulate thought and discussion among the citizenry. In 1978, Charter signatories formed the working group VONS (Committee for the Defense of the Unjustly Persecuted) to monitor individual human rights cases and to advocate the rights of prisoners of conscience.

From the start, the Chartists sought to bridge the gap of mistrust between citizens and the state by maintaining a dialogue on issues that involve them both. Their goal was to create a framework for a society committed to the free exchange of ideas.

Most recently, Charter 77 has initiated a pan-European discussion on peace and human rights. Its March 1985 Prague Appeal argued that the artificial division of Europe -- militarily, politically, even culturally -- is the root cause of Europe's insecurity. The Appeal took as its starting point, "Our common hope...lies in overcoming this division."

The centerpiece of the Prague Appeal -- and the single, unifying concept shared by every Charter 77 signatory -- is the indissoluble link between peace and human rights: "The freedom and dignity of individual citizens are the key to the freedom and self-determination of nations. And only sovereign nations can transform Europe into a community of equal partners which would not pose the threat of a global nuclear war, but instead, serve as an example of real peaceful coexistence."

The year 1986 witnessed echoes of this Charter-initiated dialogue across the whole European spectrum. East European citizens from various states banded together to make joint statements on peace and human rights. West European groups, too, responded actively to the Charter's declarations on these topics. These developments demonstrated the influence and respect the Charter has come to hold for all citizens who seek a voice in the affairs of Europe and the world.

The Charter signatories have paid dearly for their promotion of peace and human rights. Dozens have been in prison, and six remain there at this writing: Walter Kenia; Frantisek Veis; Jiri Wolf; Stanislav Pitas; Herman Chromy; and Jan Dus. Six others -- Ladislav Lis, Jan Litomisky, Jiri Gruntorad, Frantisek Starek, Ivan Jirous and Petr Cibulka -- are under state-sanctioned 24-hour surveillance, house searches and rigid limitations on their movements. Many other Chartists are harassed in other ways, including summary detentions, interrogations and threats. Almost all share the grim fate of losing employment, a punishment meant to demoralize the movement and discourage others from joining.

The Helsinki Commission shares the belief that respect for human rights and fundamental freedoms lies at the core of true peace. No group in Eastern Europe or the Soviet Union has worked longer than Charter 77 to promote the twin goals of peace and human rights.

Sincerely,

STENY H. HOYER
Co-Chairman

ALFONSE M. D'AMATO
Chairman

REP. DANTE B. FASCELL
Commissioner

SEN. CLAYBORNE PELL
Commissioner

REP. EDWARD J. MARKEY
Commissioner

SEN. DENNIS DECONCINI
Commissioner

REP. DON RITTER
Commissioner

SEN. FRANK LAUTENBERG
Commissioner

REP. CHRISTOPHER SMITH
Commissioner

SEN. JOHN HETZL
Commissioner

REP. JACK F. KEH
Commissioner

SEN. GORDON J. HUMPHREY
Commissioner

REP. JOHN E. PORTER
Commissioner

SEN. MALCOLM WALLOP
Commissioner

SEN. JAMES A. MCCURE
Commissioner

VŘELÁ VZPOMÍNKA

„Jdu slova vzhůru,
mysl k prachu tíhne;
hlas bez myšlenek
nebes nedostihne.

(HAMLET)

Hodiny nám měří všem čas žití denně rovnoměrným tempem a přesto při každém setkání roku s rokem, výročí s výročím si vždy znovu v údivu uvědomujeme, jak rychle spěchá k věčnosti.

Všechny vás, kdo jste ho znali prosím, abyste vzpomněli se mnou v modlitbě na mého drahého zesnulého manžela, pana

KARLA BÁRTU,

RODÁKA Z RADOŠIC U PÍSKU,

který nás po dlouhé nemoci na Boží zavolání opustil.

Vzpomeneme si na něho modlitbou v sobotu 7. března 1987 při českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v 6:15 večer.

Alena BÁRTOVÁ manželka

1980
11. března
1987

T. B. Hlubuček:

„Tragická vzpomínka
na nacistickou okupaci“

Krajanka pani Marie Loukotová měla ve své sbírce výstřelky z novin jeden otištěný v „Cedar Rapidské Gazetě“ v roce 1945 a poslala jej pisateli. Měl titul: „Hlubuček dostal zprávu o smrti maminky po třech letech“

Když se matka se svojí dcerou po třech letech v Americe vracely domů do Československa, neměly toho nejmenšího tušení, co jejich vlast očekává. Nejdříve to byla Hitlerova nacistická okupace a po ní následoval komunistický únorový puč a nakonec došle trvalé okupace Sovětským svazem. Pisatel udržoval pravidelný písemný styk s matkou, ale nedstával žádnou odpověď. Také několik dárkových zášek zůstalo bez potvrzení přijetí. Nevěda si jiné rady, Hlubuček se obrátil na svého bývalého studenta z české školy A. Kobyláka, který sloužil jako letecký atašé při americkém velvyslanectví v Praze a požádal jej, zda by mohl zjistit co se stalo v Žamberku v Orlických horách, kde matka s dcerou - mou sestrou, žily. Došla zdrcující odpověď: „Lituji, že to musím být právě já, který Vám podá tuto zprávu...“ začal Kobylák svůj dopis: „Vaše maminka před třemi lety zemřela.“ Příčina proč Vaše sestra nepsalala byl zákaz okupantu mít korespondenční styky se zahraničím a zvláště s lidmi v USA. - Matka s dcerou do smrti litovaly svůj návrat domů z Ameriky, jen proto, že sestra měla doma vážnou známost s vojenským kapitánem Antonínem Melicharem z Vysokého Mýta, který pak dva roky po svatbě zemřel. - A tak se stalo, že po svém odchodu z vlasti v roce 1920 Hlubuček spatřil ještě jednou svoji matku během první návštěvy v roce 1932. V roce 1978 zase spatřil svou sestru naposledy. Tím zůstal jediným dosud žijícím členem Hlubučkovy rodu na evropské straně. - Nepochybují o tom, že takových případů je na tisíce v našem národě, tolik zkušeným v minulosti i v našem dvacátém století, kdy se těšil skutečné svobodě a nezávislosti jen pouhých dvacet let během První demokratické republiky. Kolik rodinných neštěstí, tragedií a sňz neviných mají oba ty násilnický totalitní režimy na svědomí?

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPIŠNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydání českých salesiánů)

(Pokračování z min. čísla)

Obět Nejsvětější.

A zdůrazňují-li potřebu oběti, nemohu opomenouti obrátiti vaši pozornost na Obět Nejsvětější, eucharistickou. Lidstvo bylo očištěno, pozvednuto a vykoupeno jen obětí: obětí Syna Božího na Kalvarii. Sebezápory a všechny přinášené oběti věřících spojují se s touto Obětí nevystižné ceny a nabývají pak zcela jiné, mnohem vyšší a záslužnější účinnosti. Proto výsledky oběti přinesených pro Krista nelze ani měřiti měřítkem časným a hodnotiti je toliko lidsky vynaloženým úsilím. Jejich ovoce je přebohaté a zaručené, protože jsou oplodněny a zdůvodněny obětí krve Kristovy, která se slévá s obětmi věřících a svatých, aby vytvořila před tváří Prozřetelnosti Boží mohutný tok milosti strhující síly a nevyčísitelné očistné smírné moci.

Proto je žádoucí, aby oltáře našich chrámů nebyly opuštěny, aby na nich planula všude Obět Nejsvětější, jež by se vznášela ve spojení s obětmi věřících nepřetržitě k nebesům a svolávala na nás Boží požehnání. Je nejvyšším zájmem jednotlivců i celého národa, aby byl hlavně v neděle a zasvěcené svátky Kristus na oltářích všech kostelů diecése obětován, abyste mohli obětovat s knězem sebe, své radosti i starosti - a dodávali tak své oběti ve spojení s Kristem nejvyšší smírné ceny. Dokud bude sloužena ve všech našich farnostech mše sv. a věřící ji budou účastni s vírou a zbožností, dotud bude zajišťována pro vás zvláštní ochrana Boží a nebezpečí pohrom budou od vás vzdalována.

Vím, s jakými obtížemi je to všechno spojeno hlavně zde v pohraničí. Prosím vás však důrazně v zájmu vaší vlastní spásy. Podnikněte všechno, aby duchovní v neděli mohli k vám zavítat a usnadněte mu to všemi způsoby! Vynasnažte se však také sami, abyste byli v neděle a svátky vždy účastni mše sv. a neobávejte se, že při tom něco zameškáte. Naopak, požehnání Boží bude veliké, tak veliké, že se mu hodnotou nevyrovná žádná práce, kterou byste v den Bohu zasvěcený vykonali. Buďte pamětlivi napomenutí Ducha svatého: »Nebude-li Pan sám stavět domu, marně se namáhají, kdo jej staví. Marně vstáváte časné zrání a marně se ukládáte k odpočinku v pozdní večer« (Žalm 126). Nic vám to nepomůže, protože Bůh není s vámi. Zato účastni na Oběti Nejsvětější a šetřením dnů svátečních svoláte nejvíce požehnání pro svou práci i kolektivní práci národa. Vy, vaše rodiny, vaše děti, vaše zaměstnanectvo pozvednou se tak nejsnáze z ubíjející všednosti týdne, která při delším trvání zapřičinuje všeobecné zhrubnutí mravů, lhostejnost a necitelnost i ve věcech nejposvátnějších.

Příprava nových služebníků oltáře.

Avšak jak má být sloužena mše svatá při takovém nedostatku kněží? Není oltářní Obět bez služebníků oltáře. Potřebujeme šiky nových, horlivých, obětavých a zbožných kněží. Tento problém zaměstnává od počátku nejvíce mou mysl i srdce a způsobuje mi největší bolest i starosti. A jelikož jde víc o záležitost Boží než lidskou, nepřestávám opakovat vám všem znova a znova: Proste Pána žně, aby poslal dělníky na svou žně. Bude to asi jediný bezpečný, i když zdoluhavý a nákladný způsob, jak umožnit i zvýšiti přítiv nových služebníků oltáře. Vaše modlitby, váš příkladný život rodinný a péče o správnou křesťanskou výchovu dítek rozhodnou nakonec o křesťanském charakteru vaší diecése. Nynější situace je smutná a temná. Nepřihlásí-li se již letos potřebný počet jinochů, kteří uposlechnou volání Pána žně, smutný stav bude se ještě zhoršovat. Přihlásí-li se, budou to červánky, které zvětšují bližící se jitra.

Povolání k duchovnímu stavu, ať již světskému, či žeholnímu, je ovšem především dílem milosti Boží, které si musíte svým životem a svou modlitbou zasloužiti. Proto se nezdřáhám tvrditi, že tato diecése bude mít tolik a takové kněze, kolik a jakých si svým životem a svými modlitbami na Bohu vynutí.

Jsou ovšem i jiné prostředky, které otevírají cestu milosti Boží, a ty jsou ve vaší moci. Především je již čas odhodlati se konečně k přesvědčení, že věnovati Církvi své syny pro duchovní stav je nejvznešenější službou netoliko Bohu a duším, nýbrž i národu, státu a společnosti. Uvésti v přítomné době hodné jinochy na oltář duchovní v této ohrožené části naší vlasti je nejušlechtlejší a nejzáslužnější službou našemu lidu a nejbezpečnější záštitou jeho mravní zdatnosti pro budoucnost. Bez kněží nebude snadného spojení s nebem, nebude však ani radosti na zemi. Nebude mravnosti, nebude pocitivity, spravedlnosti, ani křesťanské lásky a naše mládež bude propadat mravní lhostejnosti a tupé resignaci, i když půjde o obět ve věcech nejposvátnějších.

Měl by tedy nastati i v nazírání na poslání duchovního stavu radikální obrát a měli byste to prakticky dokázat.

Malý seminář pro středoškolské kandidáty kněžství v Bohosudově je již v činnosti a čeká s otevřenou náručí na vaše děti. Také kněžský seminář v Litoměřicích bude po prázdninách znovu otevřen a očekává toužebně, že se přihlásí mnoho těch bohoslovců, kteří jsou odhodláni k misionářské činnosti v našem pohraničí.

Jde o dílo nesmírně záslužné, veliké, vznešené. Křesťanští jinoši, nebojte se přihlásiti do šiky těch, kdož chtějí sloužiti Bohu, duším, národu a lidstvu. Křesťanské matky a otcové, vaše správná výchova, váš krásný příklad, vaše opravdová láska k dětem, vaše povzbuzení může často rozhodnout o povolání vašeho syna k duchovnímu stavu. Rovněž i katecheti, profesori, učitelé, vedoucí výchovných ústavů a spolků mládeže mohou spolupracovat účinně a záslužně se svým biskupem, aby nebyl velitelem v boji o zachranu duší bez potřebných vojáků. Jste schopni to dokázat? K této výzvě se ještě vrátím s podrobnějšími pokyny a nepřestanu vám připomínat vaši nejpřednější povinnost. Nezapomínejte, že pro nejbližší dobu vaší nejsvětější povinnosti je spolupracovati se svým biskupem na získávání, výchově a podpoře dobrých kněžských povolání.

III. - CARITAS - LÁSKA

Víme ze zkušenosti, že přílišná, dlouhotrvající obět nakonec unaví. I luk stále napjatý buď se jednou uvolní, anebo praskne. Chápu dobře, že nelze žádati po mém duchovenstvu a po mých věřících po dlouhou dobu mimořádných obětí, a kdybych nevědě, že zde nejsou po ruce trvalé zdroje nadpřirozené posily, jimiž může být i práce plná obětí nepřetržitě živena, nikdy bych se k tomu neodhodlal.

Kde je láska, tam není bolesti a smutku.

Tyto zdroje nevyčerpatelné posily a nadšení však máme. Naleznete je v správně cnápané a odhodlané lásce. V nadpřirozené lásce k svému vyššímu poslání, k svému zvláštnímu, vznešenému povolání pracovati na záchraně duší pro život věčný i záchraně světa pro dobu života časného. Vždyť kde je láska, tam není utrpení, a dostaví-li se, bývá přijímáno s láskou. Tak asi miloval i Ježíš Kristus své utrpení, poněvadž v něm spatřoval jedinou cestu k naší spáse. Tak milovaly utrpení své duše, poněvadž v něm viděly posvěcení své lásky, prahoucí po záchraně duší. I my musíme mít mnoho této nadpřirozené lásky, chceme-li pomoci duše pro život věčný zachraňovat.

Láska překlenuje všechny rozpory a všechno překonává. Zde v pohraničních krajích naší diecése žije mnoho bratří a sester nejrozumnějšího ideového zaměření a rozmanitých životních zkušeností a nároků. Obyvatelé sem přišli z nejrozumnějších končin a přebývají zde i příslušníci různých vyznání a původů. Ze všech těchto nám drahých bratří a sester chceme vytvořiti jednu vnitřně sjednocenou a milující se rodinu. Chceme, aby všichni k sobě našli srdečný poměr a měli se upřímně rádi. Vzájemná nedůvěra, která se porůznu v důsledku revolučních poměrů poválečných usadila a která byla snad i po mnohé stránce vysvětlitelná, nemůže trvat věčně, musí ustoupit postupně vzájemnému porozumění, aby se všude co nejdříve rozproudivl normální, na zdravých a spravedlivých základech založený společenský život. Sobecké a stranické zájmy, touha po majetku, obava před úskokem a poškozováním ze strany bližního zapřičinily namnoze situace a nálady, jež vytvořily živnou půdu pro nepřejícnost a nenávisť, pro vzájemné poškozování, osočování a vyhraněný nepřátelský postoj. Ale to nejsou dobré předpoklady pro zdravý vývoj, upevnění jednoty a zabezpečení státu.

Všechny takové rozpory a nedostatky může odstraniti s konečnou platností jedině dobře míněná křesťanská láska, láska přystící z víry a živěná milostí nadpřirozenou. Smysl pro přátelské porozumění a odhodláni k užitečné pozitivní práci poslouží zdravému soužití mnohem lépe nežli vzájemný boj a předstihování. Láska křesťanská tu má velké, rozsáhlé pole velmi záslužné činnosti.

A jde-li o práci na duchovní obnově diecése, mám na mysli především onu lásku nadpřirozenou, která nás činí milými Bohu, živými a životaschopnými údý mystického Těla Ježíše Krista, rovnopravnými dílky jedné veliké křesťanské rodiny a jednoho Otce, který jest v nebesích. Příslušnost k velké křesťanské rodině, jež láskou překonává všechny rozdíly, byla ve vás založena již křtem svatým. Ale hříchem možno toto živé příslušství ztratit a státi se pro sebe i pro jiné zcela neplodnými a neschopnými vyššího duchovního života.

Proto je nutno nadpřirozenou lásku, t.j. milost Boží v sobě ustavičně žít a posilovat. Ztracené lásky, činící nás dítkami Božími, možno znova nabýti dobrou svatou zpovědí. Chráme ji a rozmnožujeme nejlépe častým přijímáním, dobrými skutky a modlitbou. Přičiňte se, drazí bratři a sestry, aby ve vašem nitru přebýval neustále Bůh, jenž jest láska. - Kdyby v naší duši nebylo nepřetržitě této všemohoucí Lásky, která jediná uschopňuje naši lásku k velkým

a vytrvalým obětím a čini je sladkými, pak veskeré naše namáhání nepřineslo by očekávaného ovoce a nakonec by nás unavilo. Jediné Lásky, - Bůh, vládnoucí trvale a neomezeně lidským nitrem, má sílu uschnout je tak, aby nakonec láskou všechno přemáhalo.

Takovou lásku má na mysli apoštol národů sv. Pavel, když o ni praví mimo jiné: »Láska je zhovívavá, dobrotivá, láska nezávidí, nechluší se, nenadává se, není ctižádostivá, nehledá svého prospěchu, neroztrpčuje se, nemyslí o zlem, neraduje se z nepravosti, nýbrž raduje se s pravdou; všechno snáší, všemu věří, všechno se naděje, všechno přetpívá. Lásky nikdy nepomijí (1 Kor. 13, 4ss).

(pokračování příště)

Czech Catholic Union

A LEGAL RESERVE FRATERNAL BENEFIT SOCIETY

The Cleveland Federal Societies of the Czech Catholic Union are sponsoring a Luncheon-Card Party on

TUESDAY, MARCH 10, 1987

AT 12:00 NOON

AT THE CZECH CATHOLIC UNION BUILDING,
5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio.

Hosts will be Societies # 1 and # 11.

All proceeds are donated to various charities including the Holy Family Cancer Home.

The public is welcome.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášt' potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ**

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narozeniny a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE

hostitelka Jarka

599-4872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučení sklenářů o dědy a otce v Československu

ANDY WARHOL

There is no question that the most well-known descendant of Carpatho-Rusyns in the United States is Andy Warhol, internationally recognized painter, film maker, and photographic craftsman. Like many celebrities, Warhol is reticent about his origins. Asked once about his background, he characteristically responded, "Why don't you make it up?" That indeed is what some writers have done. Several reputable reference books, including the *Encyclopedia Britannica*, each contain contradictory facts, stating that Warhol was born sometime between 1927 and 1931 and in places as far away as Philadelphia, Cleveland, and Newport, Rhode Island. The several biographies about him and his own three autobiographies—the most recent published this year under the title, *Popism: The Warhol Sixties*—are not much help either. Through discussions with his family, the following sketch may be the only accurate account of his early life.

Andy Warhol was born as Andrew Warhola in Pittsburgh, Pennsylvania in 1928. Both his parents came from Mikova, a tiny Carpatho-Rusyn mountain village just west of Medzilaborce in the Prešov Region of northeastern Slovakia. His father came to work in America already before World War I; his mother emigrated in 1921. The youngest of three sons, Andy was raised in a Greek Catholic (Byzantine Rite) home in Pittsburgh, where Carpatho-Rusyn—in its Prešov Region dialectical variant—was often spoken. He attended St. John Chrysostom Church in Pittsburgh's *Ruska dolina* (Rusyn Valley).

Andy's inclination toward drawing brought him to the Carnegie Institute of Technology in Pittsburgh, where he studied commercial art and fashion illustration. In 1949, he moved to New York City to begin a career as a successful designer for department store window displays. It was this fascination with the commercial world and with common objects that surround all of us in our daily lives that prompted Warhol to choose these subjects for his paintings. Beginning in the early 1960's, he produced his most famous canvases: "Green Coca Cola Bottles" (1962), "One Hundred Campbell Soup Cans" (1962), and "Brillo Boxes" (1964). These works became some of the most famous examples of the movement called Pop Art, which flourished during the decade of the sixties. As its most graphic representative, Warhol's work entered distinguished collections, such as the Whitney Museum and Museum of Modern Art in New York City, and several of his canvases were part of a United States government exhibition on contemporary American art shown throughout the world.

During this same period, he made a series of portraits of famous people. In 1964 alone he created studies of Marilyn Monroe, Elvis Presley, Marlon Brando, Elizabeth Taylor, and Jackie Kennedy. Using a silk screen technique which allowed for multiple images that were reproduced as on a strip of film, Warhol caught these personalities at their most beautiful and idealized moment. As in the timeless icons

found in Eastern Christian churches, so Warhol created from these contemporary "popular saints" icons of the twentieth century. Also, in the tradition of impersonal ("unsigned") Eastern Christian painting, Warhol viewed himself as simply a passive agent through whom images and objects happened to be produced. This depersonalized view of artistic creativity prompted him to remark: "I want to be a machine."

Already in the mid-1960's, Warhol claimed that he had become a "retired artist." Instead, he went into film making. All of his films were experimental in nature, often sensual in content, and following the principle of monotonous repetition he used in painting and which often produced a hypnotic effect—extremely long and boring. Some focused on the most mundane human activities—"Eat" (1963) and "Sleep" (1963); others treated problems of sexual relations—"My Hustler" (1965), "Lonesome Cowboys" (1967-68), "Trash" (1971) and "Sex" (1971). The most innovative was "Chelsea Girls" (1966), which presented two sequences of film simultaneously. Although Warhol never claimed that his films were other than experimental, they nevertheless won several awards and as a result he became a kind of high priest of the underground film world.

In recent years, Andy Warhol has from his studio in New York City, known as the Factory, worked more in photography and portraiture. He also publishes a monthly magazine, *Interview* (New York, 1969 - present).

For many commentators on postwar American society and culture, Warhol has become a symbol of the experimental and sometimes extremist decade of the 1960's, and as such he is lauded today as a kind of historic figure from a relatively recent though nonetheless long-gone, more "innocent" age. Through all of the fantasy that constantly surrounds him, Andy Warhol has been able to maintain his ingrained shyness, a character trait which is at the same time tempered with a full appreciation for and a superb ability to capitalize on the media and its limitless possibilities for self-projection.

Paul R. Magocsi

HLEDÁ SEZNÁMENÍ

„Hledám Te“

česky nebo slovensky mluvící
katolická dívka, žijící v Evropě.

Jsem 37letý, věřící katolík,
Moravák, veselé povahy, všetranných zájmů, žijící v Kanadě.

Pišťe do Hlasu národa

pod značku:

„Společně k lásce“

GIVE YOURSELF A RAISE

...with new competitive-rate

U.S. Savings Bonds ★

America's favorite
way to save!

CLEVELAND OHIO NEWS KARLIN BUS TRIPS

Call:

Frank Soukup 663-8944

Emil Hronek 663-4656

Joe Kocab 883-4760

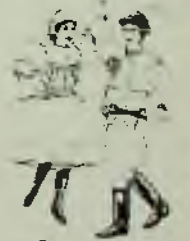
Joe Beno 439-3653

APRIL 26 - MILBURY, Ohio with Karlin Brass Band

APRIL 28 - D.C. Ranch Perrysburg, Ohio to VESELKA BRASS
BAND of Czechoslovakia

JUNE 13 & 14 - CHATHAM, Ontario, Canada - St. Anthony
Moravian Slovak Weekend

JULY 12 - SOKOL DETROIT CZECHOSLOVAK FESTIVAL

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

● Všechny pekařské a cukrářské výrobky

● Evropské speciality

● „Special Homemade“ cukroví

● Velmi chutné máslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

Pravidelné české bobilozluby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE MISERY INDEX

The most fundamental of the universal principles of human action is that every person acts in such a way as to increase his state of satisfaction in life.

It is a truism that everyone, from the bushman in the Kalahari Desert of Africa to the most sophisticated urban resident acts in precisely the same way: to improve his situation in life.

It should come as no surprise to us then that we are all interested in and concerned about the prospects for the U.S. economy, for upon its state depends the condition of most of us.

It is common at the end of the year for economic experts to gaze, into their crystal balls, and based upon certain facts at their disposal, attempt to predict what lies ahead for the economy.

These are interesting intellectual exercises, but are generally not worth much. Economic performance depends upon so many variables that predictions are little better than chance.

On the other hand, it is instructive to examine the facts pertaining to the immediate past to see how we've been doing. This tends to indicate whether we are on the right path or not. One of our favorite gauges, to which we refer quite often, is the so-called "misery index."

A number of years ago, the late

Arthur Okun, economic adviser under several administrations, devised this index to measure economic discomfort. It is arrived at by adding the inflation rate to the unemployment rate.

Certainly, inflation and unemployment are two economic phenomena adverse to the best interests of everyone, which we should want to reduce as far as possible.

Here is what the facts disclose. At the end of 1980, when the leadership of the federal government changed, the misery index was 19.8, made up of a 12.4 percent inflation rate and an unemployment rate of 7.4 percent.

Today, the misery index is 8.7, comprised of inflation at 1.7 percent and an unemployment at 7. This means that from the standpoint of inflation and unemployment the American people are 56 percent better off today than they were six years ago.

After Okun came up with his index, someone figured out that another economic discomfort item should be considered: interest rates. Accordingly, a "prime misery index" was created by simply adding the prime rate to the misery index. The prime rate is the rate of interest banks charge their best corporate borrowers.

In 1980 this prime misery index stood at 41.3, a misery index of 19.8 plus a prime rate of 21.5. This index is now 16.2, 8.7 plus a 7.5 percent prime rate, meaning that from the point of view of these criteria - inflation, unemployment, and interest rates - the American people are 60 percent better off today than 6 years ago.

Thus, regardless of our particular individual circumstances, the facts speak for themselves. Our people as a whole should be pleased with the state of the economy in the light of these three factors.

Archdiocese of Chicago

Saying "we must plan for the future", Cardinal Joseph Bernardin last week outlined steps by which the Archdiocese of Chicago will begin its planning for the 21st century. Step one, mailed to parish staff members in early February, is a resource document with criteria for parish planning and evaluation. Step two, now in development, will offer process suggestions for parishes and archdiocesan agencies engaged in planning.

The planning and evaluation criteria now in the hands of parish staffs were developed in response to growing archdiocesan concern about how to most effectively allocate and utilize Church resources. They invite each parish to involve staff and

and parishioners in reviewing present operations and considering future possibilities.

The guidelines address five areas of parish life: 1) ministerial life; 2) ministerial personnel; 3) parish demographics; 4) religious formation/education; and 5) parish finances. Each section contains a statement of theological and pastoral principles followed by specific planning criteria.

In a letter accompanying the document, Cardinal Bernardin explains the objectives of the criteria, emphasizing that they are "not intended to be used in an arbitrary manner to achieve some predetermined objective."

"It should be absolutely clear that the Archdiocese remains committed to the service of all people, especially the poor and disadvantaged.... (and affirms) the uniqueness and importance of each special ministry," Bernardin writes. Nonetheless, the Cardinal says, "we also must acknowledge our full identity as

a local Church; we are not several Churches. That is why we must have planning criteria that pertain to the entire Archdiocese."

While each parish will be required to initiate a self-evaluation using the criteria, the design of a process for parish, area, deanery, and vicariate planning is still under consideration. Parishes, though encouraged to do so, are not required to begin their self-evaluation and planning until the process piece is complete.

When it is ready this spring, the Cardinal will arrange for regional sessions to consider process, to allay fears or misunderstandings about the criteria, and to address concerns expressed during consultations about the planning document.

Ministerial life, the first area addressed by the new guidelines, considers the manner in which prayer and worship, pastoral care and service, leadership and proclamation of the Word are carried out. For instance, the parish must "nourish the community through a devout celebration of all the sacraments - especially the Eucharist and the Sacrament of Penance." A parish should assist the faithful in their spiritual journey by providing spiritual direction and scriptural study, catechetical formation and education, and should encourage active participation in parish ministries.

With regard to ministerial personnel, the document

suggest that "effective use of ministerial resources may well require a rethinking of our traditional assumptions about each parish having a full-time pastor, about the ownership and maintenance of buildings, about the provision of all needed ministerial services." Specifically, a parish should consider the ration of the number of registered families, as well as those non-registered within the parish, to the number of priests assigned there. A parish should also take into consideration other ministerial personnel and support staff in its evaluation. Each parish should have a full-time Director of Religious Education or share one with another parish or parishes.

With regard to parish demographics, the document points to changing population patterns and the need to balance the many complex factors with affect faith communities. In addition, the document says special consideration in a special way with their racial, ethnic, cultural or language heritage." Specifically, parishes should look at the distance between neighboring parishes (which should be no greater than two miles, and no less than one-half mile) and the number of registered families over a five-year period. The number of registered families plus estimated number of non-registered families should not be greater than 3,000 or less than 300 families. Also, the number of registered families registered

now plus the estimated non-registered families should not be less than two-thirds of the number registered five years ago nor one-third greater than the count five years ago.

Under religious formation/education the document reinforces the Archdiocese's commitment to provide quality education, but says this must be done "in such a way as not to inhibit the provision of the other ministries essential to parish life." Among the indicators cited are the "Catholic character" of a school, the academic program, enrollment figures, budget and tuition costs. In addition, a parish should have "a comprehensive plan for the religious formation and education of all its parishioners."

Concerning parish finances, the document cites items to be considered in providing for effective stewardship of parish resources. These include repair and maintenance costs, utility costs, costs per parish member, salaries and compensation, parish income, grants, insurance and loans, capital requests and the utilization of a parish financial council.

The ten-page document, "Criteria for Parish Planning and Evaluation Within the Archdiocese of Chicago," was developed by an ad hoc committee composed of nine members of the archdiocesan curia and revised after consultation with the Presbyteral Senate and the Archdiocesan Pastoral Council.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800